

GLASILO ZUV DOBRNA

CLASSICAL FOR BOY

*Minilo je že kar nekaj mesecev, od naših zadnjih novic,
zato se Vam ponovno oglašamo in Vam predstavljamo
življenje in delo v našem domu.*

STOPINUICE

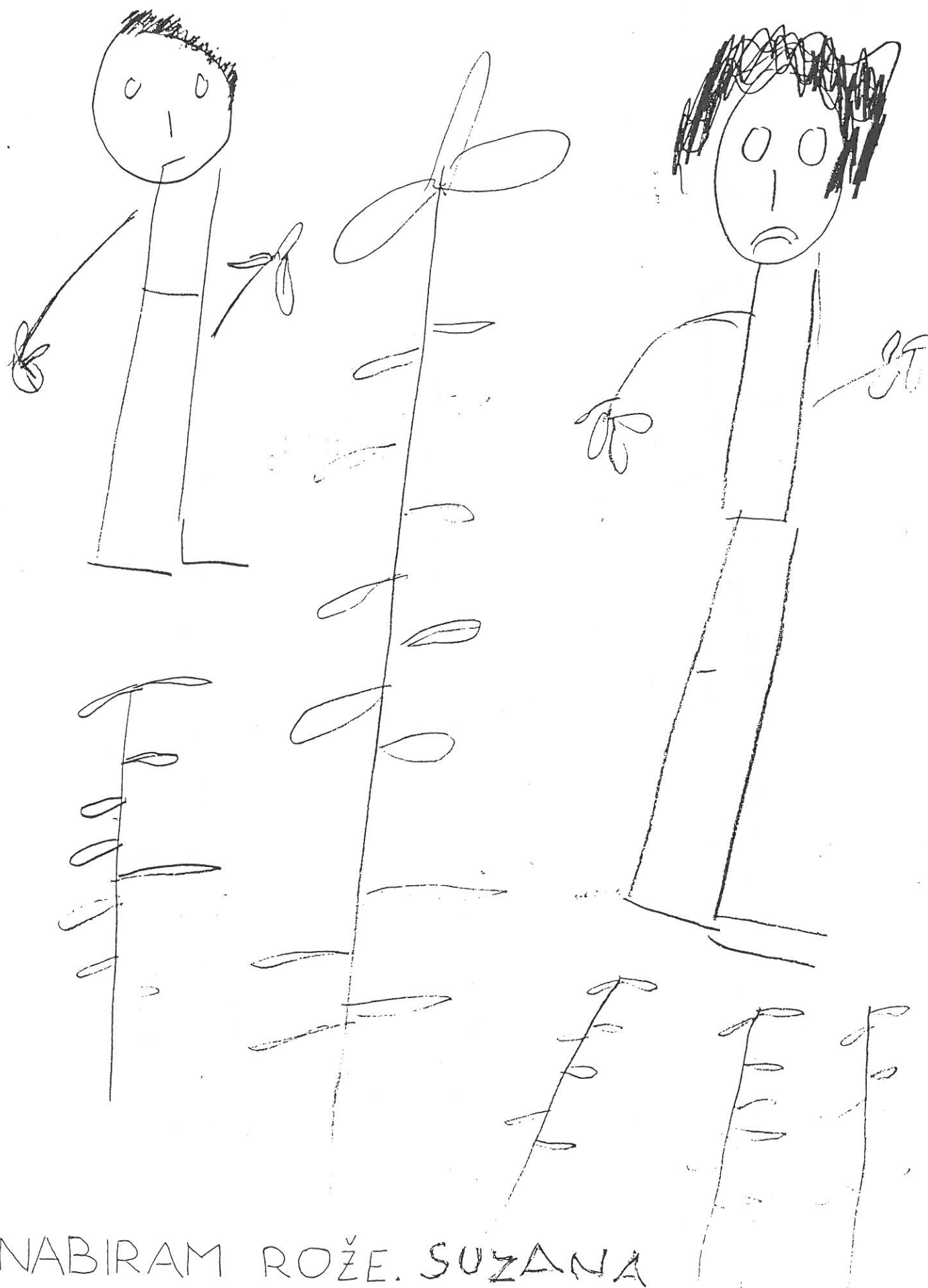
GLASILO ZUV DOBRNA

*Uredniški odbor: Jolanda Memon
Robert Klopèič*

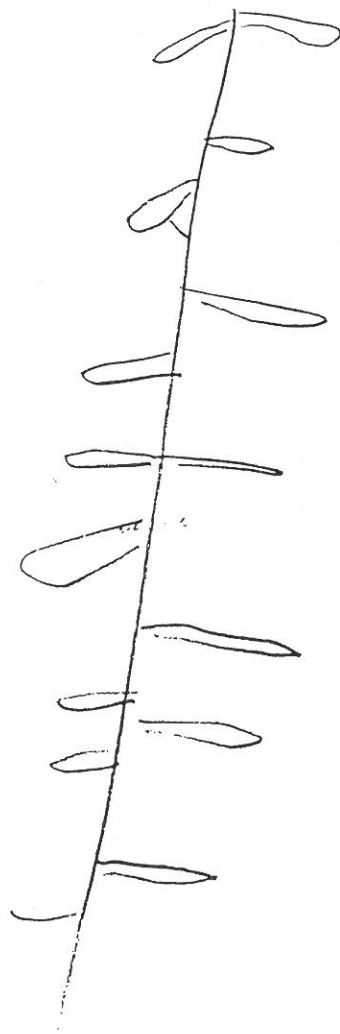
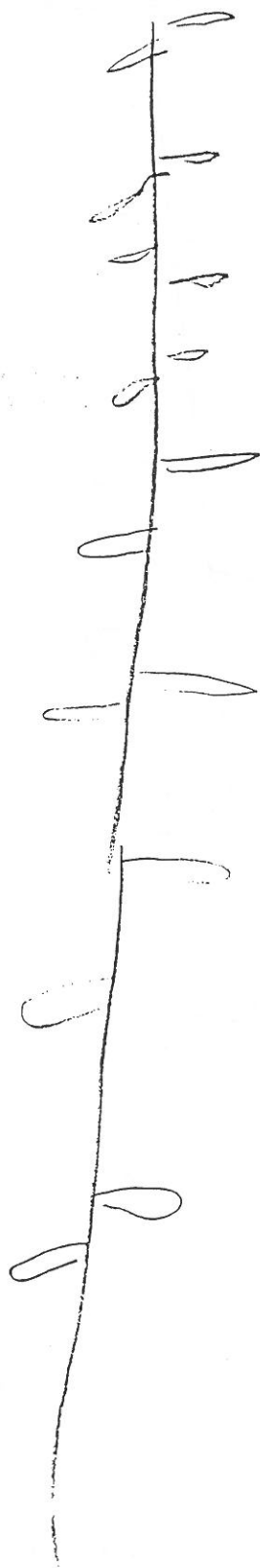
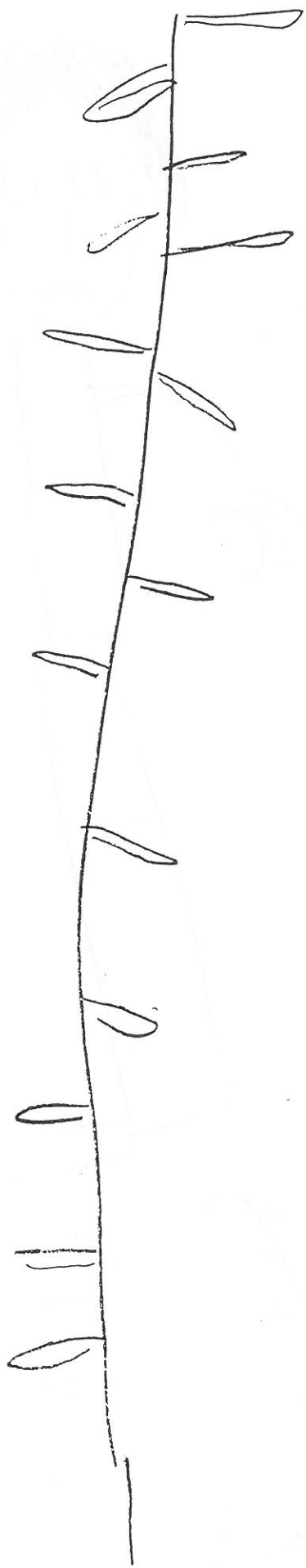
December 1997

1875

1875

NABIRAM ROŽE. SUZANA

STOPINJA ZA STOPINJO PROTI NOVEMU ZAVODU

Sklenili so na našem ministrstvu:

Komisija za pregled in oceno investicij na področju socialnega varstva je s sklepom potrdila predlog Programsko projektne naloge in podala podporo novogradnji.

Ugotovila je usklajenost velikosti bivalnih površin z dejavnostjo. Zavod bo dolgoročno dopolnil razvoj skrbi za otroke in odrasle osebe predvsem s težjimi posebnimi potrebami v celjski regiji.

Zavod bo zagotavljal

- do 60 mest otrokom z zmerno, težjo ali kombinirano motnjo v duševnem razvoju - tudi za nemobilne*
- do 30 mest za mlajše odrasle osebe z ZTT motnjami (mobilni in nemobilni)*

Komisija bo razpisala izdelavo investicijske dokumentacije na podlagi izkazanega lastništva zemljišča za lokacijo.

Prizadevni so bili na naši občini.....

Vzporedno s sprejemanjem sprememb prostorskega načrta občine Vojnik za področje Dobrne je potekalo usklajevanje lokacije ZUV Dobrna v novih možnih okvirih.

Iz celotnega plana občine je izvzet in kot prvi posredovan na pristojno Min. za okolje in prostor " Predlog za umestitev najustreznejše lokacije novega zavoda "

Zanjo je - izvedena geološko- geomehanska presoja ,

- izdelan geodetski posnetek*
- oblikovana okvirna zasnova objektov*

Brez izkušene pravne pomoči ne gre.....

Po pozitivni opredelitvi ministrstva obstoje pogoji za ureditev lastništva. S pomočjo pravnega zastopništva se z denacionalizacijskimi upravičenci usklajuje nova poravnava, s katero se zavodu odstopa potrebno zemljišče na usklajeni lokaciji.

Za tako rešitev se je treba pogoditi tudi s poprejšnjimi lastniki (Sklad kmetijskih zemljišč, Hmežad) , ki so sedaj tudi zavezanci za vrnitev denacionaliziranega zemljišča.

Kako naprej ?.....

Najhitreje bomo dočakali izpolnitev ob resnem in odgovornem delu, kot ga od nas terjajo potrebe otrok , ki so nam zaupani. Bivalne razmere- so le eden , ne pa prvi od številnih drugih pogojev za izpolnitev zadovoljnega otroštva in uspešnega usposabljanja.

Združenim v dobrih namerah nam je lahko v pomoč tudi znana modrost:

" Potrpeti velja pri težavah na katere ne moremo vplivati , z vsemi močmi se spoprijeti s tistimi, ki jih lahko obvladamo , predvsem pa jih znati razločevati in se pravilno odločiti."

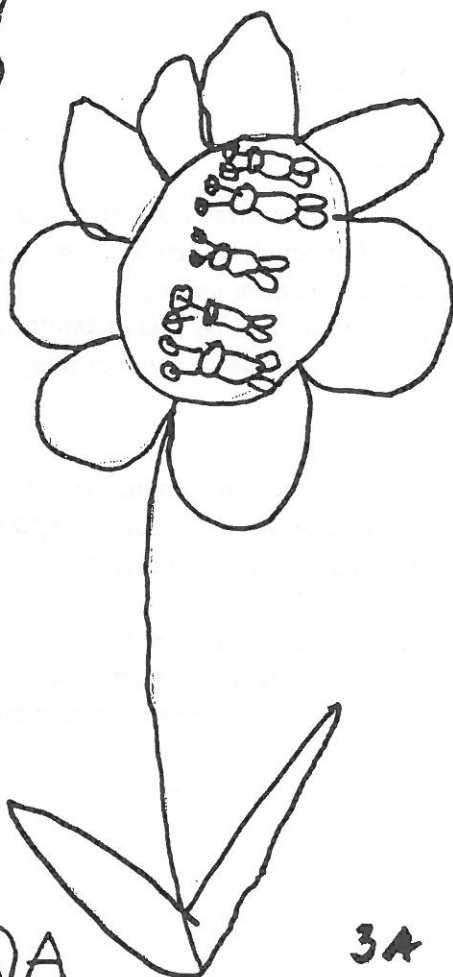
Irena Artank

PRVE STOPINJE V PRIJATELJSTVO

Ko sem prvič stopala proti »našemu drugemu domu«, sem se v skrbeh spraševala: »Kako me bodo sprejeli, kako bom jaz sprejela njih – male prebivalce tega doma?«

Vendar strah je odveč, kajti ko prestopiš prag pride prvi k tebi, te z zanimanjem v očeh pogleda, pozdravi in se ti predstavi. Vrneš mu pozdrav in se mu nasmehneš. Takoj pristopijo še drugi, kmalu jih je cela gručica in vsi povprek sprašujejo, kako si, kaj si od kod si?

Vse jih zanima, radovedni so in iskreni. Če uspe to tudi tebi, potem je led prebit. Saj ne zahtevajo veliko; malo topline, še malo več pozornosti – pa si na pravi poti do prijateljstva.

Fizioterapevtka

Nuša Podbregar

GIBALNE AKTIVNOSTI NAJ POSTANEJO NAVADA IN VESELJE

Dnevi so postajali vse lepši in toplejši, predvsem pa polni pričakovanj, saj so se bližale počitnice in nova doživetja. Kar vleklo nas je v naravo, ki je bila polna zvokov in barv in nam je dajala veliko možnosti gibanja, s tem pa tudi sprostitve. V naravi lahko veliko doživimo, občutimo in se zopet nekaj naučimo. Bogatejši smo za nove izkušnje, katere nam nudijo naravne situacije, kar pa je posebej pomembne za »naše« otroke.

Ne samo v počitnicah, temveč vselej kadar lahko, izkoristimo možnosti in pojdimo skozi gozdove, preko hribčkov in dolin pa do raznih voda ter aktivno koristimo zasluženi prosti čas. Izvajajmo razne elemente, od prestopanja, preskakovanja, plazenja, plezanja, pa vse do zahtevnejših kombinacij. Tako bomo razvijali čustveno-socialne odnose, se preko gibanja učili in razvijali svoje sposobnosti, nekateri pa se bodo pravilnega gibanja šele učili. Bogatejši bomo za ugodje, razvijali bomo sprejemljivejše oblike vedenja, odnos do narave ter še in še. Tovrstno učenje je hitrejšo, pomnjenje pa bo trajnejše, tako prihaja namreč do senzomotorične integracije.

Otroci se bodo preko gibanja lažje zavedali svojega telesa, spoznavali funkcije delov telesa in nenazadnje »skupno akcijo« več delov telesa. Lažje bodo dojeli položaj telesa v prostoru, kako se gibljejo in v katero smer. Tudi zavedanje časa je med gibanjem boljše.

Osnovni element je ritem, zato razvijajmo avditivne sposobnosti (slušne), za kar koristimo cepetanje, ploskanje itd. Kadar pojemo podkrepimo petje z ritmičnimi instrumenti. Gibanja se lahko učimo ob ritmu glasbe, ob igranju žogo ... Gibalne aktivnosti morajo dopolnjevati vzgojno-izobraževalno delo, saj lahko z vodenim in načrtovanim gibanjem vplivamo na otrokov splošni razvoj. Paziti pa moramo, da so cilji postavljeni v skladu z otrokovimi sposobnostmi.

Če se bomo gibali v skupini, izbirali naloge v pravem zaporedju glede na sposobnosti, se vzpodbujali in bodo otroci ob tem doživljali uspeh in pohvalo, se bo tako tudi spreminjala podoba o sebi. Tako krepimo zvezo med psiho-motoričnim in čustveno-socialnim razvojem. Socialni razvoj bo prehajal od egocentrizma do kooperacije.

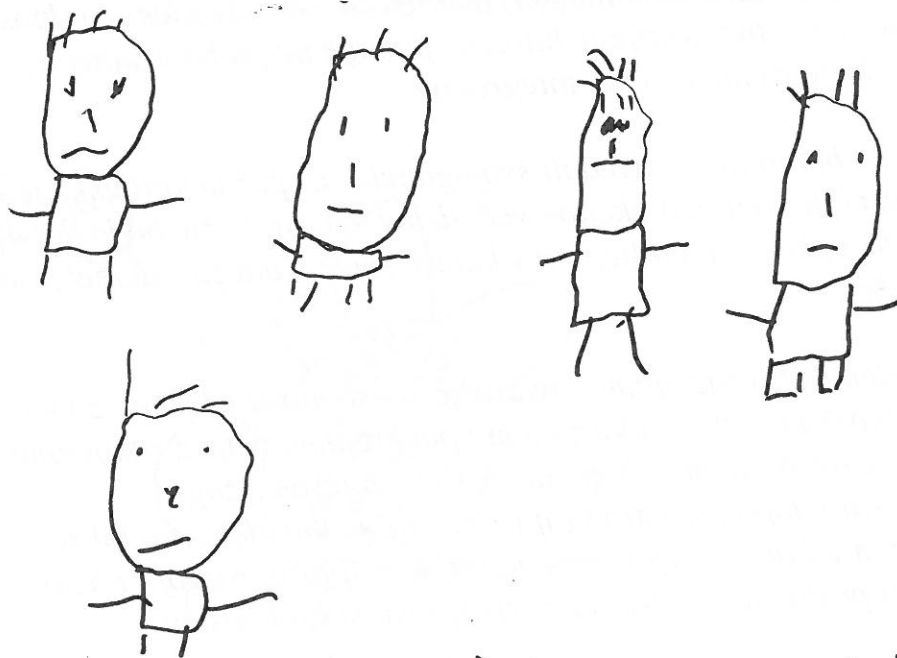
Gibanje nam daje torej mnogo možnosti, od razvoja sposobnosti in spretnosti pa vse do vsklajenosti vida in gibanja, zavedanja lastnega telesa, razvijanja

»prednostne roke«. Omogoča nam vidno, slušno, tipno zaznavanje ter vpliva na razvoj duševnih funkcij (pozornost, koncentracija...).

Če so vremenske prilike neugodne, prenesimo gibanje iz narave v prostor in zaplešimo ob glasbi in petju. Tudi ples je gibanje, druženje in sprostitev. Daje nam veliko izraznih možnosti in je priložnost za izkazovanje občutij z lastnimi gibalnimi vzorci, katere še lahko dograjujemo.

Torej naj nam bo prijetno v skupnem gibanju!

Danica Vončina-Dolinšek

MACROŠEK TINA

PREDSTAVLJAMO SE - 3. D

Smo mladostniki kot mnogi drugi, stari od 15 do 23 let. Včasih smo veseli, drugič žalostni, pa delavni in utrujeni. Vsakega zanima kaj drugega. In, če nam znajo prisluhnuti kaj želimo, se tudi vsi nekaj naučimo.

»Kako hitro teča čas, saj se naše šolsko leto že izteka.« Komaj je bila jesen, ko smo se zbrali v tej »postavi« in se veselili prihajajoče zime z »veselim decembrom«. Joj, kako čudovita pričakovanja so bila in še lepša doživetja. Kmalu za tem smo se predstavili staršem. Sicer pa, kako ne bi čas tako hitro mineval, saj se nenehno nekaj dogaja. Hodimo v kino, na razne predstave, sprehode, na plavanje Posebno čudovito je, ko se odpeljemo malo dlje. Še dobro se spominjamo zimskega športnega dne na Kopah, pa pomladnega tu v bližini. Vsi smo sodelovali, tudi učitelji. To je bilo zabavno! Veliko novega spoznamo na naših potovanjih in ugotavljamo, kako velika je naša domovina (EKSKURZIJA V CELJE, SPECIALNA OLIMPIADA NA MUTI, ŠMARTINSKO JEZERO,,,,,,)

Znamo opaziti spremembe v naravi, vemo kakšna dela in oblačila so primerna v določenem letnem času. Pomlad se že umika poletju. Naokrog so bujni vrtovi, travniki so polni živo-barvnih cvetov, mi pa vse to občudujemo, vonjamo topel dišeč zrak, se veselimo bližajočih počitnic in slane morske vode.

Radi tudi zapojemo in zaplešemo, tokrat v pozdrav pomladi in poletju. Kar vidimo in čutimo, tudi narišemo. Sicer radi sodelujemo, vedno pa se nam ne ljubi in bi počivali že dopoldne. Večinoma pa naši učitelji že najdejo način, da to željo malo odložimo.

Med sabo si pomagamo, znamo pa biti tudi nevoščljivi in grobi, kmalu pa ugotovimo, da tako ni prav in se tudi opravičimo. Smo torej mladi, zelo različni, pa vendar med sabo prijatelji.

Takšni smo mi, čas pa že k počitnicam hiti.

*Tadeja, Tonči, Simona, Gorazd,
Franci, Denis, Jasmina*

*Razrednik:
Danica Vončina - Dolinšek*

PRI NAS NI NIKOLI DOLGČAS

Metka, Dolores, Simon, Dušan, Branko, Matjaž in Andrej - vsak dan smo drugače razporejeni. Včasih smo veseli in razigrani, drugič zopet glasni in razburjeni, znamo pa biti tudi delavni.

To smo mi gojenci skupine OU III.

Simon rad zлага kocke in se guga na gugalnici.

Dušan ima najraje kakšen vijak, ki se da vrteti levo in desno.

Branko si izbere svojo igračo in je ne da nikomur.

Andrej rad telovadi, vmes malo zamrmra in kadar smo zunaj, gre na sprehod skupaj z Dolores okoli vrtička v našem parku.

Matjaž postilja postelje, na igrišču pa ima izbrano svojo gugalnico, katere ne prepusti nikomur.

Metka pa je najraje pri tovarišici Stanki in venomer kaj klepeta, pomaga nositi perilo, kadar je dobre volje ga tudi zloži, ter gre po malico. Pripravi pa tudi mize za malico.

Zelo je skrbna, da tovarišica nebi ostala lačna. Vedno pravi:

“Saka (Stanka) geš ti jest?

Dobe tek.

Pa use pojest!

Pa takoj nazaj!”

Tako v naši skupini skrbimo eden za drugega, nikoli nam ni dolg čas in radi se imamo.

Stanka Krajnc

LIKOVNA VZGOJA V OSNOVNEM USPOSABLJANJU I. IN II.

Večina likovnih izdelkov je tokrat v Stopinjicah objavljeno iz osnovnega usposabljanja. To so otroci: Primož, Mihi, Lidija, Klemen in Dušan iz osnovnega usposabljanja I. Luka, Gregi, Adrian in Ida iz osnovnega usposabljanja II.

Pokazati vam želimo del likovnih ustvarjanj, s poudarkom na sodelovanje otroka v različnih oblikah: opazovanju, seznanjenju, prijemanju in spuščanju novih in znanih materialov, čakanje na vrstni red, na odzivanje na ime, posnemanju....

Pri tehniki s papirjem lahko otrok v OU I in OU II sodeluje različno:

- *lahko papir samo prime, obrača, posluša njegov šum, opazuje barve, otipa debelino, površino, papir zmečka, spusti, vrže, pobere, trga in zarezuje s škarjami, upošteva navodila . primi, daj mi, poberi*

Vsi naši izdelki so večji. Tudi barvamo na večjo površino papirja: z dlanjo, s prstom, z debelim čopičem (čopič za britje), z zamaškom....

Za otroka je barva (milnica, pena za britje, testo, stiropor, mivka....) zanimiv material, čeprav odreagirajo na različne načine. Marsikateri otrok si želi to čimprej prijeti, drugi otroci tudi, vendar ne takoj – prvič ali drugič, čeprav jih material privablja. Po večkratnem seznanjanju z njim, radovednost do tega neznanega raste. Občutiti material na telesu npr. na roki, nogi pa je povsem nekaj novega.

Seveda je potrebno otroka pri spoznavanju materialov opazovati in nadzorovati, kajti spoznavanju predmetov je še vedno pri mnogih z usti.

Pri likovnih zaposlitvah vsi otroci zavoda ustvarjajo, sodelujejo na različne načine, tako tudi mi v OU I in OU II.

Jolanda Memon

OU II

Adrijan sam hodi in sedi
le včasih se mu zavrti,
da pade nazaj
ali pa se kam zaleti .

Grega pa se oglašaja,
da razreda ne moreš zgrešiti,
če le želiš k nam priti .

Ida ima rada,
da jo kdo žgečka
pa se zasmeye,
kot majhna štručka.

Luka se rad pod odejo skrije in zaspi.
Ko pa se zbudi,
se Kaličopko kar naprej zanj vrti.

Klemen kruh in klobase
lepo grize in poje,
a kaj drugega mu ne diši,
tako da v ustih lep čas drži.

Tudi jaz, Draga,
sem v OU II doma
in upam, da iz njega
nikoli ne bom šla.

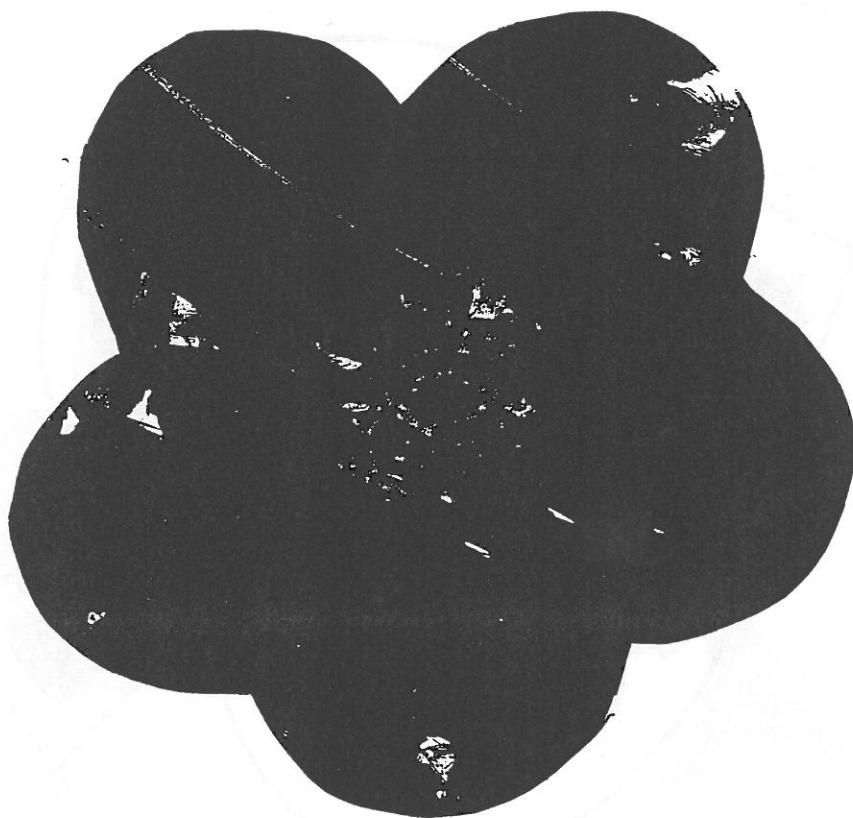
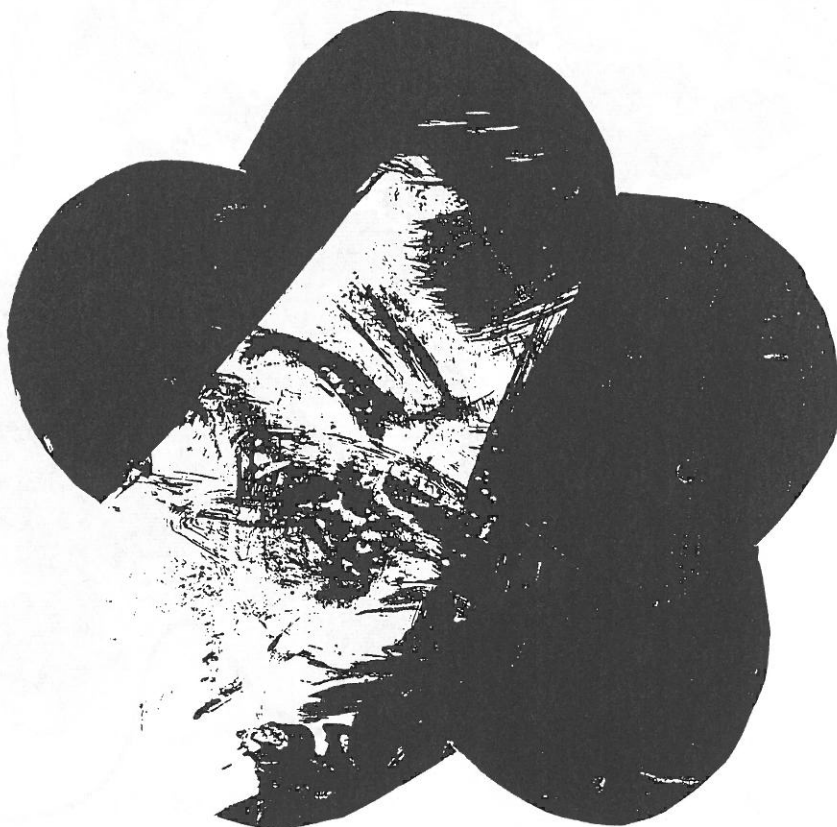
ŽOGA MAROGA

Žoga Maroga moč nabira ,
skače in igrače podira,
se odbije
in steklo razbije,
v vodo skoči
in nas zmoči.

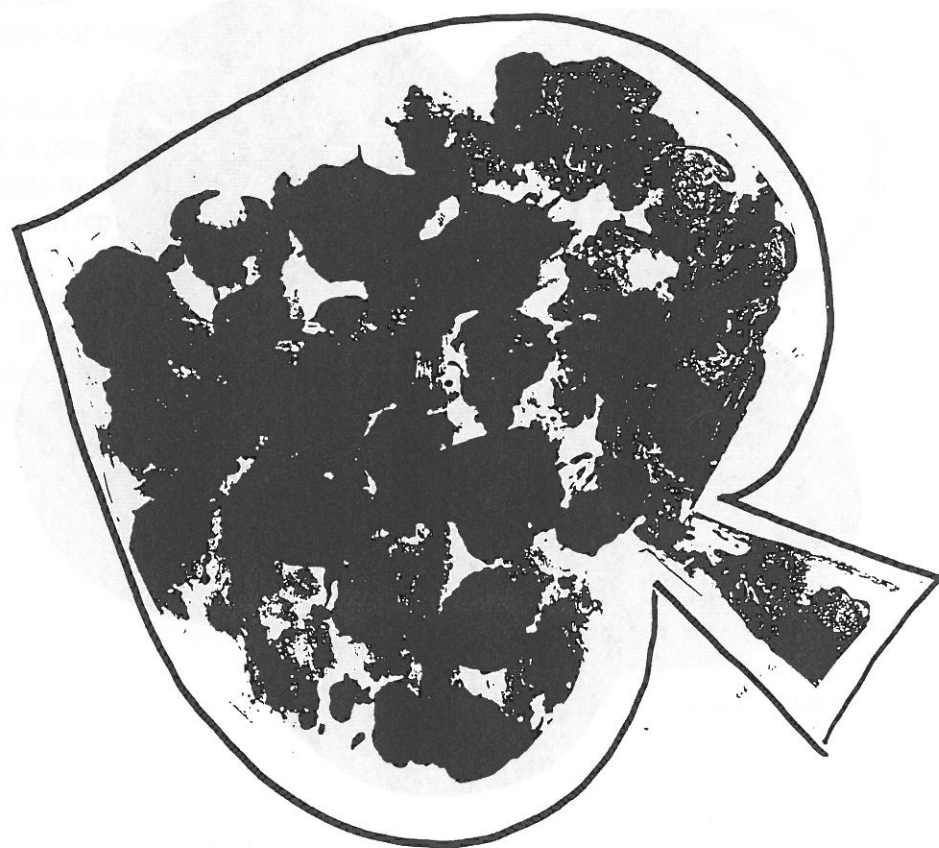
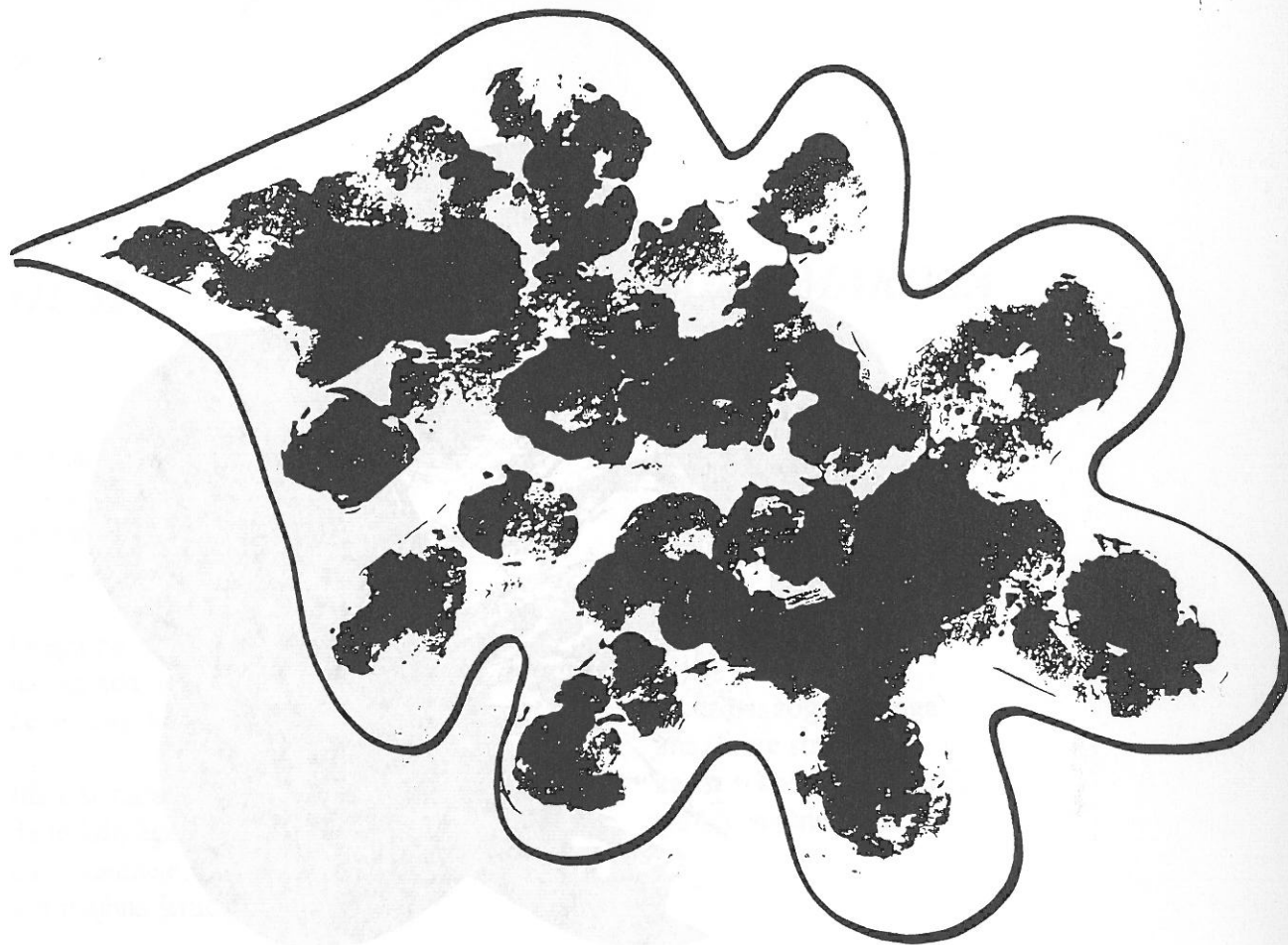
Sicer pa, žoga Maroga
ima dobre strani,
kadar v koš in gol prileti,
naredi srečne ljudi .

Draga Založnik

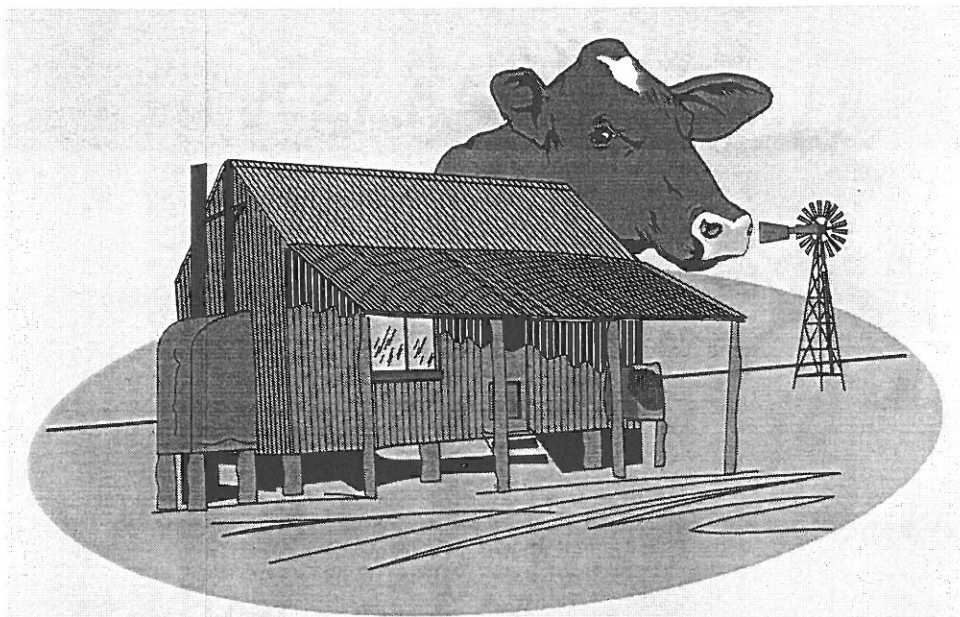

Rože
(barvanje z gobo)

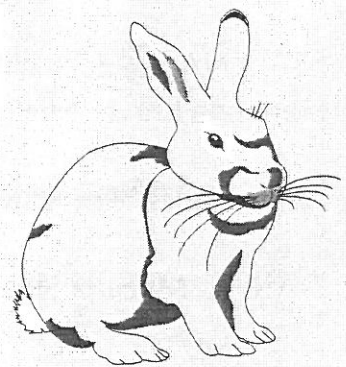

Jesensko listje
(odtis z zamaškom)

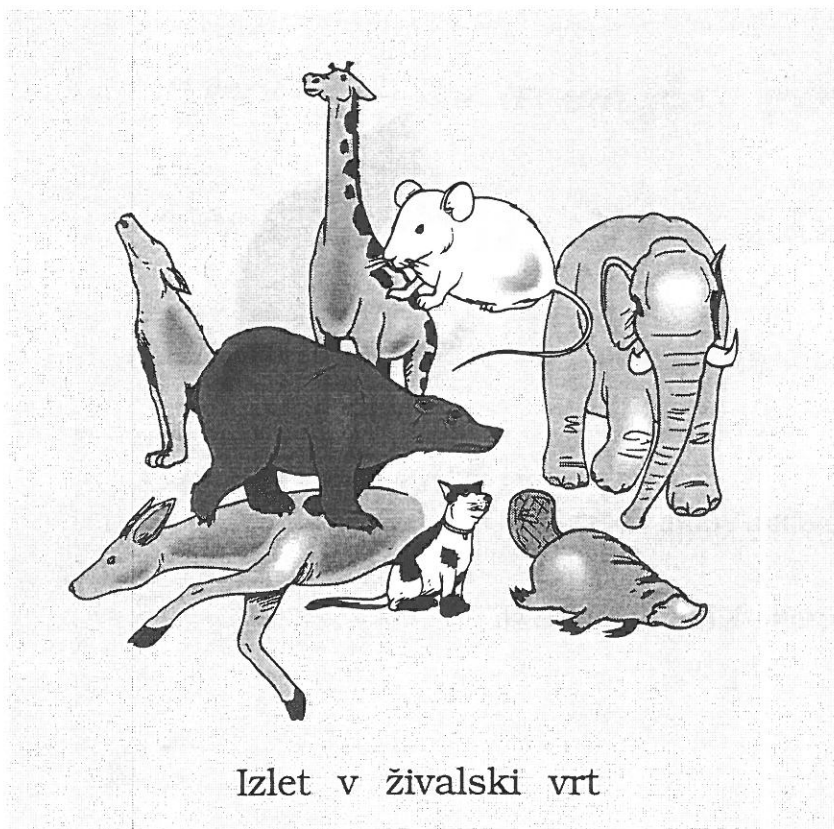
MI IN ŽIVALI

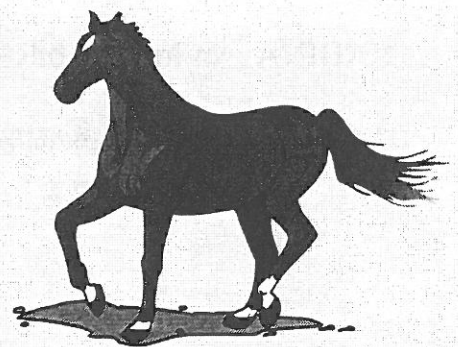
Bili smo na kmetiji

Moj zajček

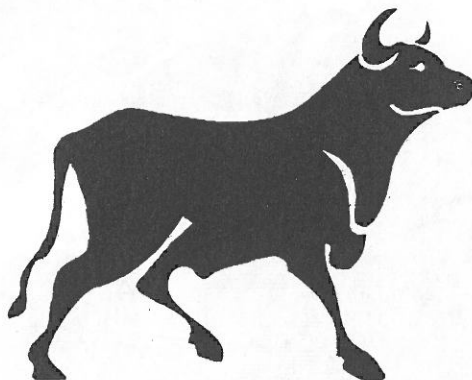

Izlet v živalski vrt

Tedi
Terapevtsko jahanje
Naša Tedi

BILI SMO NA KMETIJI

JOSIP: Z Andrejo so se peljali Jani, Aleš in Sabina, z Vesno pa Suzana, Darja in jaz.

SUZANA: V hlevu smo videli krave, telička, prašiče, kokoške. Andreja je pomolzla kravo. Mleko je popil Kastor.

ALEŠ: Božal sem zajčke. Imajo mehko dlako.

DARJA: Muca je lepa.

SABINA: Na travi so bile ovčke. Jedle so travo.

JANI: Igral sem se s Kastorjem. Kdaj bomo še šli?

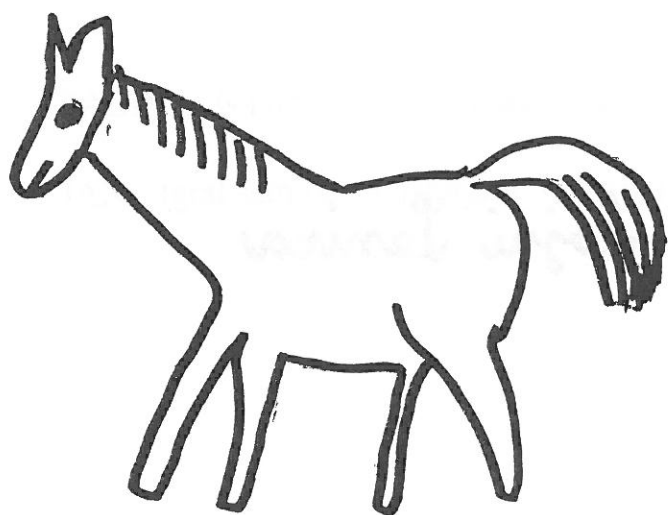
TEDI

V četrtek smo jezdili konja.
Ime mu je Tedi. Sedel sem
v sedlu in ga držal na
urdo. Konja je spremljal
Taurus. Taurus je grizel bič.
Tedi je bele barve z belo
grivo. Je manjši po velikosti.
Živi v Iškofji vasi. Za njega
skrbí gospod Urban. Je ga
bom obiskal.

Lojz Lenika

NAŠA TEDI

Naša kobila Tedi
je bele barve. Vsak
čet rtek jo gremo
jezdit. Jaz zelo
rad jezdim. Na
kobilu mi pomaga
Darja. Tedi imam
rad in jo božam.

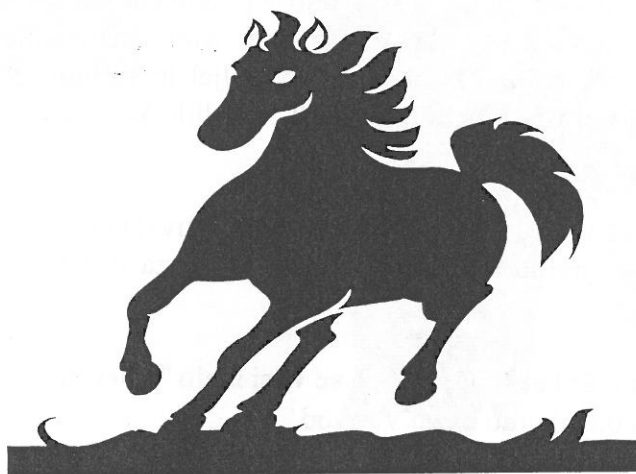

Miran
Mravlak
3B

TERAPEVTSKO JAHANJE

V času zadnjih poletnih počitnic smo ob četrtkih hodili na izlete. Za enega takih izletov sem se dogovorila z gospo Moniko Zadnikar - fizioterapevtko Zavoda za usposabljanje invalidne mladine - Kamnik, da smo lahko prišli na kmetijo Lavrič v Preddvoru, kjer ima ZUM stacionirane konje. Gospa Monika je otroke drugega za drugim dala na konja in mi razložila nekaj osnov terapevtskega jahanja. Otroci so bili navdušeni.

V začetku letošnjega leta smo se začeli pogovarjati o nakupu lastnega konja. Tako smo februarja pripeljali iz Novega mesta našo "Let's go Teddy" - kobilo irskega ponija. Dokupili smo še opremo zanjo. Konjeniški klub Celje pa nam je odstopil hlev in hrano ter uporabo pokrite jahalnice. In tako smo začeli.

Sedaj se vsak četrtek popoldan z otroci usedemo v kombi in odpeljemo v 14 kilometrov oddaljeno Škofjo vas, kjer so prostori KKC. Ko pridemo, Urban že lonžira našo Teddy. Kljub temu, da je zelo prijazna in mirna, jo je vseeno potrebno malo utruditi, preden se lahko otroci usedejo nanjo. Kadar gremo jahati z motorično bolj spretnimi otroci, uporabljamo sedlo, večina otrok pa jaha brez sedla - zaradi ugodnega vpliva toplote na sproščanje spastičnih mišic.

Delati skušamo po metodi hipoterapije (hippos - konj, terapija - zdravljenje), ki pa v Sloveniji še ni priznana oblika fizioterapevtske rehabilitacije. V npr. Avstriji jo predpiše zdravnik enako, kot npr. pri nas plavanje v bazenu. Na seminarju v Kamniku, ki sem se ga udeležila novembra lani, sem se naučila nekaj osnov, ki jih drugod po Sloveniji uporabljajo pri urah terapevtskega jahanja za telesno in duševno hendikepirane otroke.

Otroke dajemo na konja posamezno. Najprej otrok konja pozdravi, ga poboža, nato zajaha. Nekaj časa stoji na mestu, da se navadi biti na konju, potem šele naj požene konja s: "Hod!", "Gremo!", "Naprej!". Pri urah jahanja nam pomaga Urban. Konja vodi, pazi, da se ne vznemiri, da hodi enakomerno, da so konjevi koraki dovolj izdatni, pa tudi, da je pravilno pripravljen, zauzdan,Ko odidemo pa pospravi opremo in očisti konja.

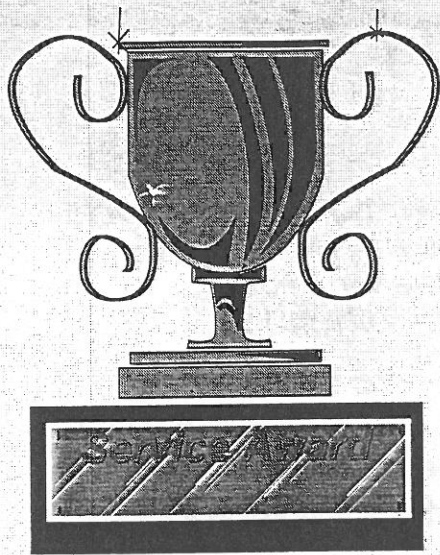
Sama skrbim za pravilen sed otroka na konju, mu pomagam zadrževati ravnotežje, vseeno pa mora otrok sedeti čimbolj samostojno, držati telo v pravilnem položaju, da se njegove mišice čimbolj sprostijo. Gibanje konjskega hrbta je namreč tridimenzionalno - diagonalno naprej - nazaj, levo - desno in gor - dol. Da bi otrok spremljal to gibanje, pa je potrebna popolna sprostitev vseh mišic, le-to v kabinetu (na žogah in valjih, ko je gibanje le enosmerno) težje dosežemo).

Ko se vsi otroci zvrstijo na konju, ga eden še sprehodi - žival čuti, da niso večji ravnanja in je še posebej pridna. Nato gremo vsi skupaj v hlev, eden za drugim jo pokrtačijo in ji dajo sladkorčke.

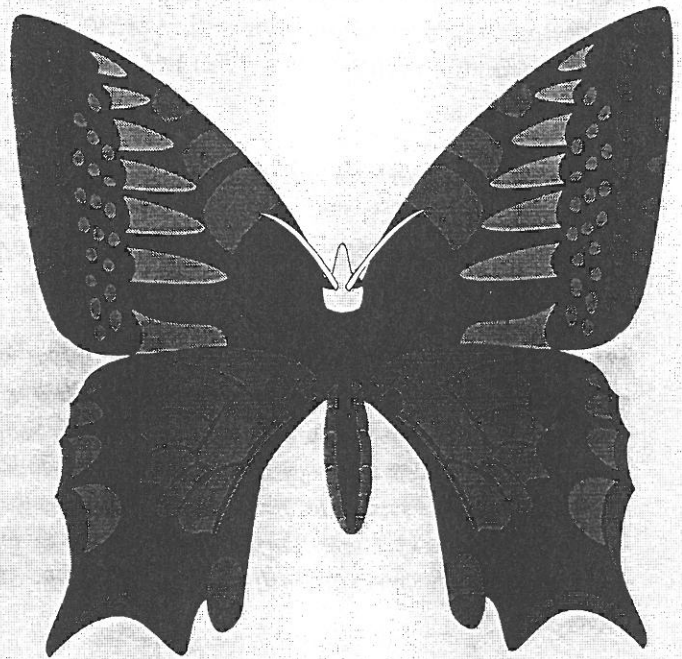
Preden odidemo, pojemo še kakšno sadje, da se vtisi malo "poležejo" in da se umirimo, preden se usedemo v kombi in odpeljemo nazaj v zavod.

Darja Pangerl

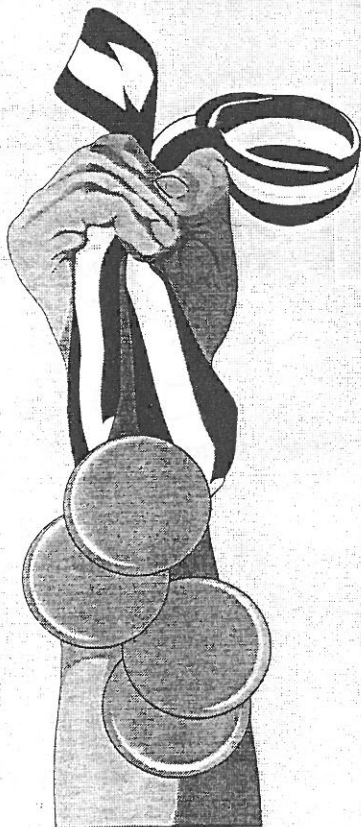
NASTOPI IN TEKMOVANJA

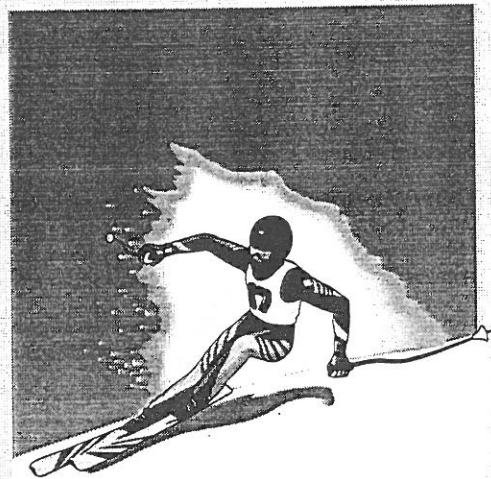
Tekmoval sem

Metuljček

Kako je bilo
7. Zimski olimpijadi
na Rogli

Zimska olimpijada na Rogli

IZLET V ŽIVALSKI VRT

Vsakršno doživetje česa novega je za otroka posebno doživetje. Tudi zato smo si v skupini OU III v začetku šolskega leta zadali nalogo, da bomo otrokom, ki pri nas preživijo večino dni v letu, čimbolj popestrili življenje z različnimi dejavnostmi, ter izleti. Organizirali smo izlete v: CELJE, MARIBOR, LJUBLJANO, PORTOROŽ.

Vsi izleti so bili prijetni, posebno pa nam je ostal v spominu izlet v Ljubljano. Torej je bil dan za izlet v živalski vrt. Otroci so bili že med zajtrkom precej razburjeni, posebno ko so se začeli oblačiti za na pot. Kako tudi ne, saj so čutili napetost bližajočega se trenutka, ko bodo nekaj doživeli.

Kombi je stal pred domom in otroci so se hitro vsedli vanj z velikim pričakovanjem v očeh. Vsi otroci so se sicer že peljali s kombijem, toda – vsaka vožnja je vedno že sama zase posebno doživetje. Med vožnjo je Metka nenehno spraševala, kam se peljemo. Simon pa je pričel kašljati in se glasno smejati. Po dveurni vožnji je kombi ustavil na velikem parkirišču pred živalskim vrtom. Izstopili smo in se v gruči odpravili proti blagajni živalskega vrta, kjer smo kupili vstopnice in se počasi odpravili po stezi naprej. Koliko zanimivih živali smo spoznali med sprehodom. Od majhnih ptic do slona, žiraf, medvedov, ...

Med ogledom živali smo se ustavili v prijetni senci in posedli za lesene mize. Pojedli smo malico, ki so nam jo pripravile skrbne kuharice. Nedaleč stran je vabilo tudi igrišče z gugalnicami ter toboganom, kjer so se otroci po krajšem počitku gugali. Ko smo se vsi skupaj nekoliko odpočili, smo se odpravili naprej, saj si je bilo potrebno ogledati še preostali del živalskega vrta. Še skupinska fotografija in že je prišel čas odhoda. Vse prehitro.

Otroci so se posedli v kombi in čakali na odhod.

Dan je bil prelepo preživet in otroci zadovoljni, namen našega izleta pa v celoti uresničen.

Požin Anita

ZIMSKA

OLIMPIADA NA ROBLI

TEKMOVALA SEM V

ALPSKEM DRSENIJU.

PRED TEKMO ME JE

BILO STRAH.

OSVOJILA SEM ZLATO

MEDALJO. BILA SEM

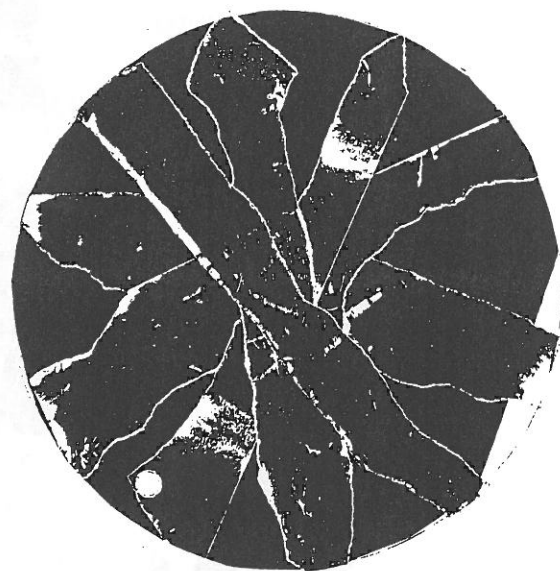
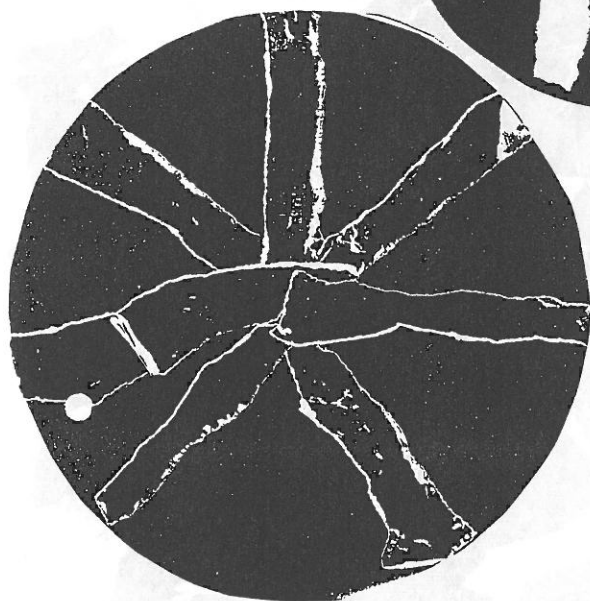
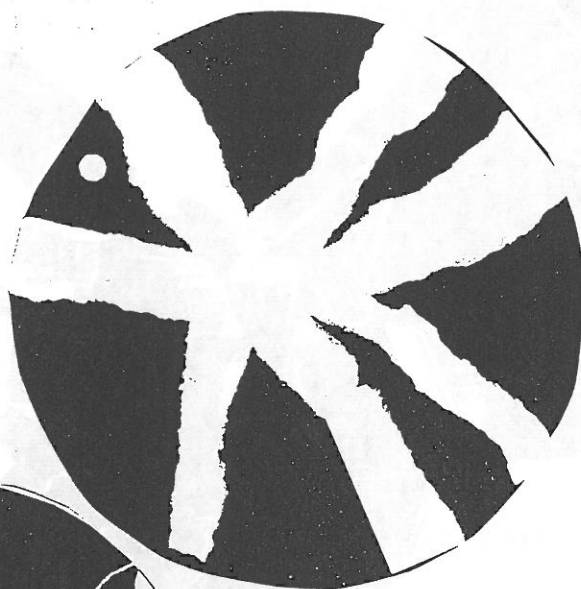
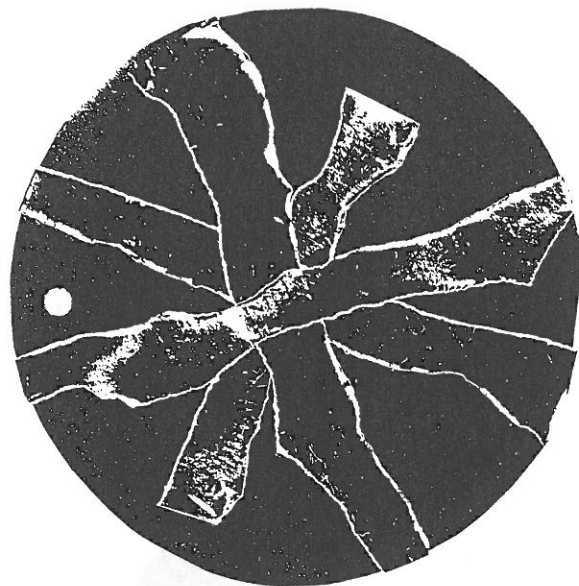
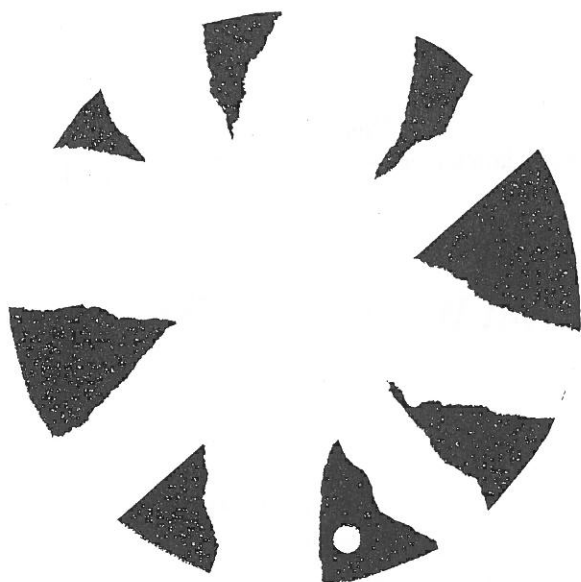
VESELA.

FLIS VIDA 3.C

TEKMOVAL SEM

Bil sem na Muti.
Tekmoval sem. Metal
sem žogico in
skakal v daljino.
Dobil sem dve
medalji. Bilo je
super.

Mitja But
3. b

Novoletni okraski - trganje papirnatih trakov
(v originalu: na modri podlagi so srebrno svetleči in beli trakovi)

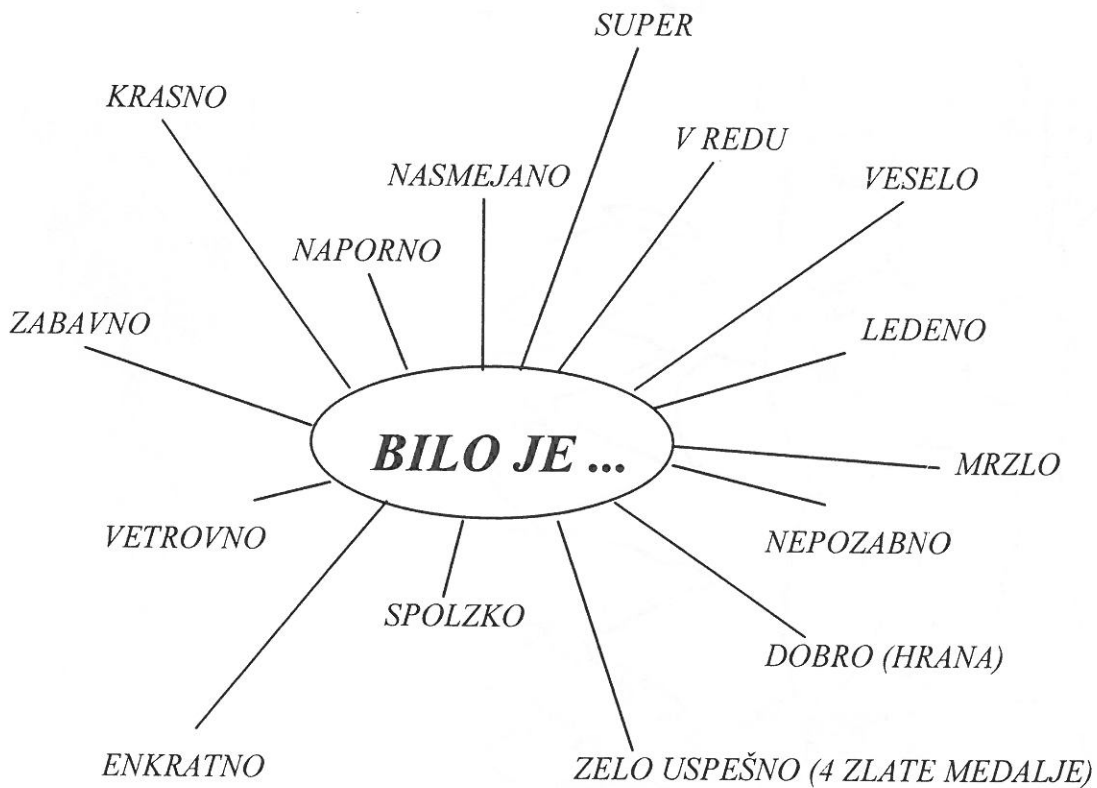
Pes
(trganje papirnatih koščkov in prijemanje posameznih papirčkov)

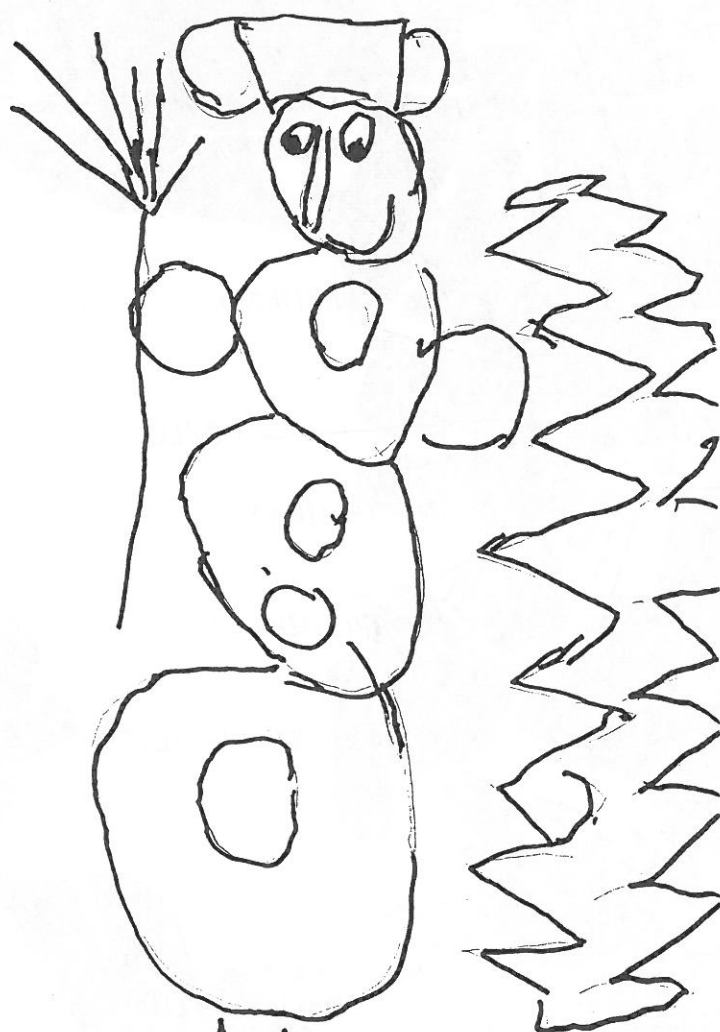
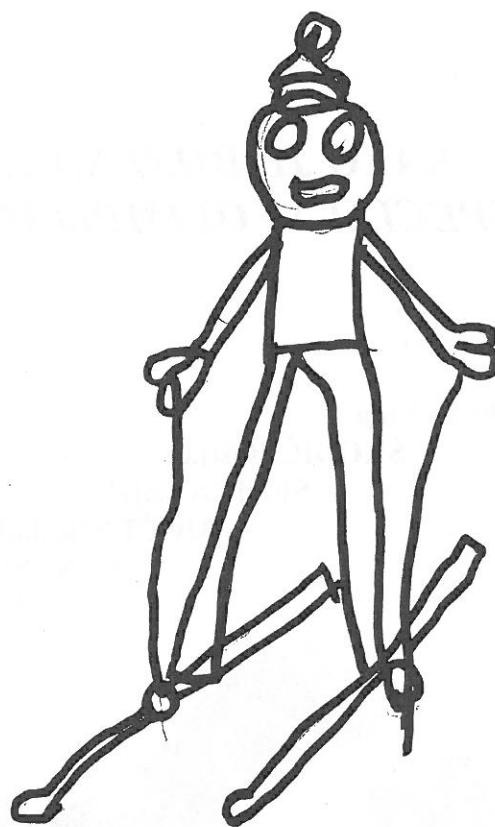
KAKO JE BILO NA 7. ZIMSKI SPECIALNI OLIMPIJADI NA ROGLI

Odgovarjajo udeleženci :

- FLIS Vida
- ŠKODIČ Boštjan
- SENICA Lojzi
- MOČENIK Jani
- CESTNIK Lili
- VOLF Aleš

Odgovore zbrala :
Danica ROŽIČ

MAJA

3.7

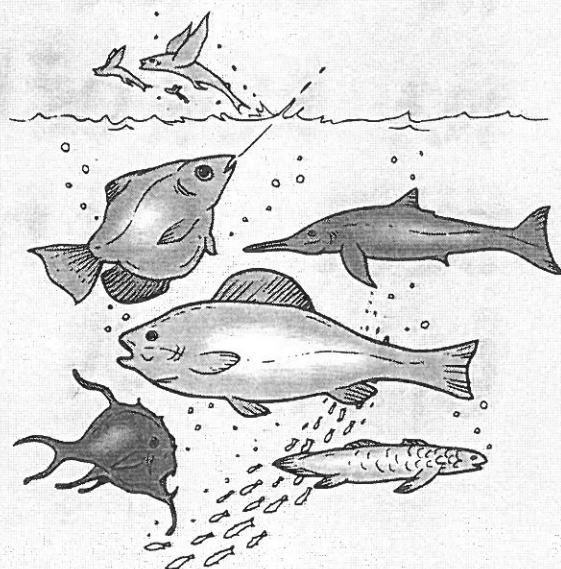
NAJZGODBEJ

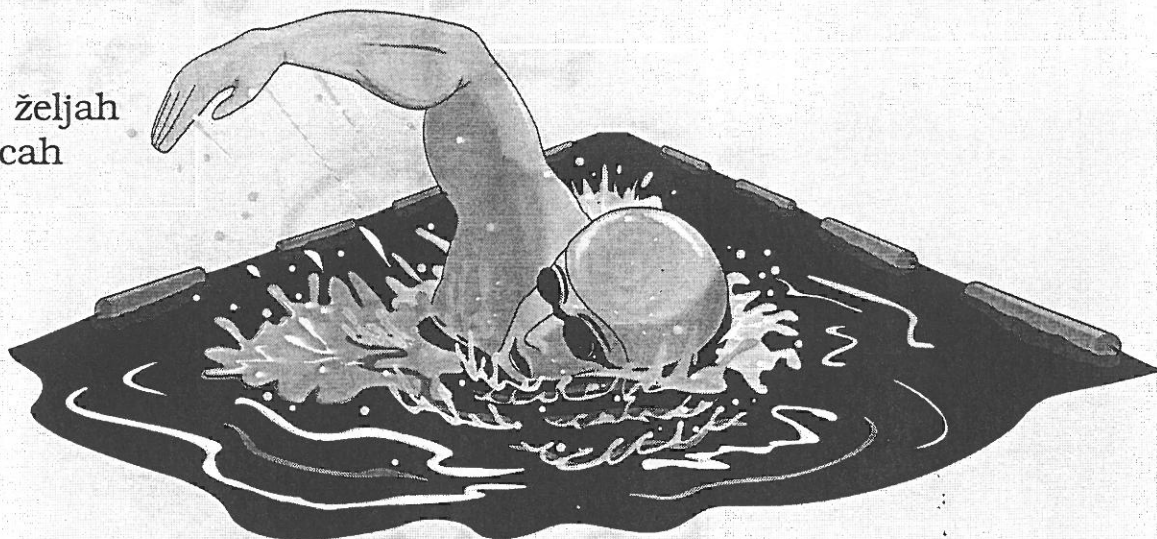
Pod dežnikom

Zgodba o željah
in željicah

Pri ribniku

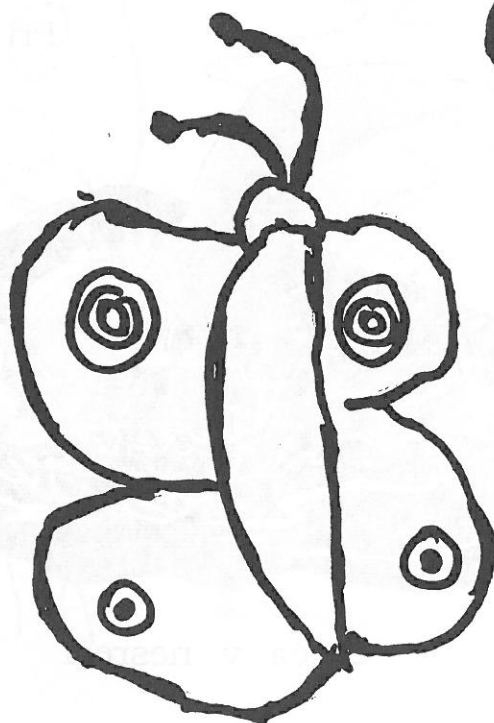

Sreča v nesreči

METULJČEK

NASTOPALA SEM
NA REVIJI PLESA
IN GLASBE V ČRNI
NA KOROŠKEM. BILA
SEM METULJČEK.
BILO JE LEPO.

MAJA
GOLEŠ
3.B

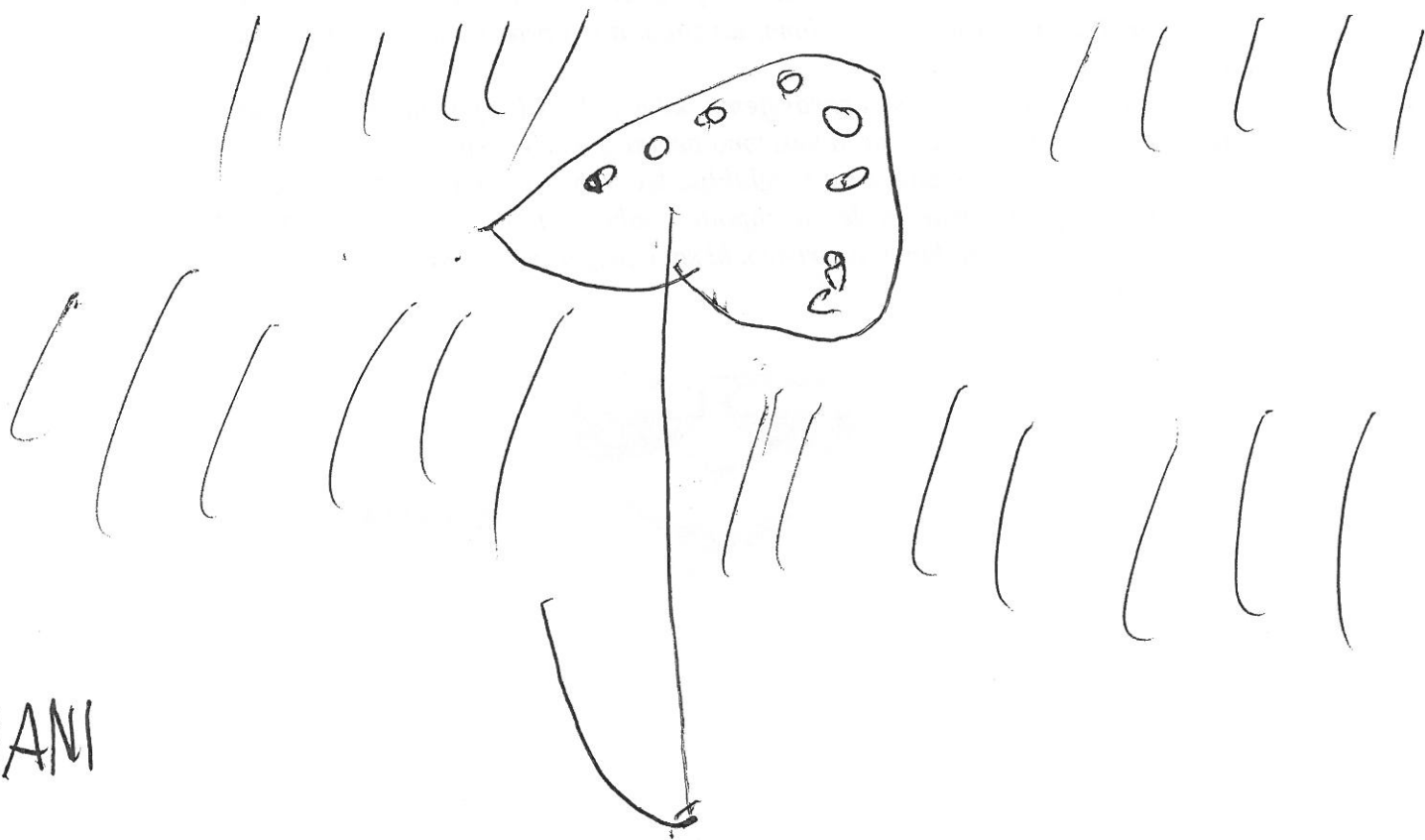

Pod dežnikom

Bil je dan, ko imamo na urniku telesno vzgojo. Ker pa je bila telovadnica zasedena, smo se odločili za sprehod v naravo.

Kaj kmalu bi se naš sprehod v naravo spremenil v sprehod po dežju, če s sabo ne bi vzeli dežnikov. Dežniki so bili krasni, veliki, živih barv in kar je najpomembnejše – vsak od nas je imel svojega: Boštjan in Vita rdečega, Miloš zelenega, Dejan modrega, Klavdija in jaz pa sva imeli dežnik rumene barve. No, priznati moramo, da nas je kljub velikim "klobukom" nad našimi glavami ujela kar marsikatera kapljica, vendar nas to ni niti malo motilo. Poskakovali smo od veselja, se vrteli, vriskali in kričali. Radovedne oči so nas opazovale s šolskih oken, naši sošolci so se nam smejali in nam ploskali. Verjemite, bilo je zabavno!

Breda BOŽNIK

JANI

SREČA V NESREČI

Končno nam je uspelo, da se lahko ob zaključku šolskega leta še enkrat odpravimo v bazen.

Tonči je kar "žarel", ko je vzel iz omare kopalke, takoj za njim pa Tadeja. Prav športno sta tekmovala, kdo jih bo prvi dal v vrečko.

Tudi Denis je bil v trenutku na nogah in se na vso moč trudil, da bi otipal svojo omaro ter klical na pomoč: "Tovarišica Marija, daj, pomagaj mi no, najti kopalke. Denis je bil priden in gre v bazen - pa pika!"

Gorazd je sprva nezaupljivo gledal, ko pa sem ga malo opogumila, se je smehljaj in si mislil svoje.

Simona, ki pa edina ni navdušena nad kopanjem, mi je prav prijazno pihala na dušo: "Mariči moja, saj lahko greste v bazen, jaz vam bom pa medtem pobrisala in pomila razred." Kmalu sva našli skupni jezik in ugotovili, da voda ni še prav nikogar ugriznila.

Jasmina je poskrbela za obveščanje javnosti in ves čas ponosno hodila naokrog s svojim nahrbtnikom.

Pridružili so se nam še gojenci 3.A in tako smo s tovarišicama .Nušo ter Branko krenili na pot proti zdravilišču.

V bazenu se je vsak po svojih močeh trudil, da bi postal plavalec. Še pogled na uro in že smo prijetno utrujeni lezli iz vode. Že pripravljeni za odhod nazaj, s pogledom skozi majhno okno presenečeni vidimo, da zunaj divja prava poletna nevihta. Kaj pa zdaj?!

Sedimo v salonu in se po tihem sprašujemo, kdaj se bo kdo spomnil na nas. Čas se je ustavil, oči že malo preplašeno in nestrpno begajo po prostoru.

Nekaj vdanih v usodo že pogumno razglablja, kje bi bilo najbolj udobno prespati.

Naenkrat se odprejo vrata in dež se zapodi v sobo. V istem trenutku se nam odvali kamen od srca, ko zagledamo tovarišico, ki se je pripeljala po nas.

Pa smo imeli res srečo!

Marija ŠVENT

Pri ribniku

Nekega lepega sončnega dne smo se odpravili na sprehod. Pot nas je zanesla mimo ribnika, ki leži blizu naše šole.

Otroci so zelo hitro zaznali, da se po vodi nekaj premika, tu in tam celo počofota. Kaj neki bi to lahko bilo, je bil nestrpen Dejan in vriskal od veselja in pričakovanja. Bile so račke. Hitele so proti nam misleč, da smo jim prinesli hrano. Žal je nismo imeli, zelo pa smo se razveselili, ko so nas pozdravile z bučnim in po gozdu odmevajočim "ga - ga". Kar precej časa smo jih z zanimanjem opazovali. Boštjan je klical: "Ga – gat, pridi sem!". Klavdija se je na ves glas smejala in tudi Miloš je vriskal od veselja.

Čas naših opravil nas je priganjal, da smo se od račk poslovili. Vrnili smo se ponovno čez nekaj dni, vendar tokrat smo s sabo prinesli veliko vrečko posušenega kruha.

Breda BOŽNIK

ZGODBA O ŽELJAH IN ŽELJICAH

Že kar stalna praksa je, da se ob ponedeljkih, ko se otroci vrnejo v zavod, pogovarjamo o tem, kako so preživeli konec tedna. Nekaterim besede kar vrejo iz ust, drugi so bolj redkobesedni. Nizajo svoje vtise in izkušnje, ki jih skupaj strnemo v zgodbo. In povsem slučajno je pogovor nanesel na njihove želje. Ob vprašanju česa si želijo, niso bili nič v zadregi.

Nino je dejal, da si želi kopača. Z njim bi nalagal pesek.

Danijel je zelo vnet oboževalec vsega, kar se pelje in prav zaradi tega bi rad imel motor. Ker si ga zelo želi, je svojo željo podkrepil še z gibi rok (gas, gas, gas...).

Tudi Tina ne želi zaostajati za fanti in si želi tovornjak. Nikakor pa se ne more odločiti kaj bi z njim počela.

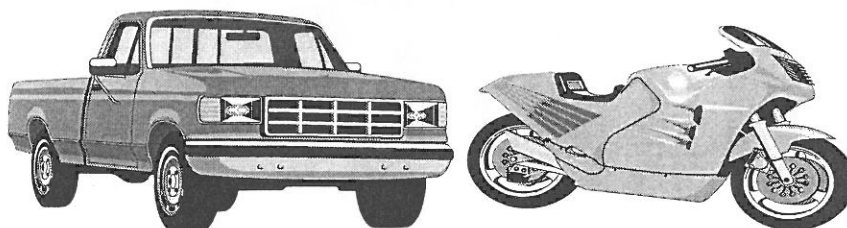
Aljaž uživa v vožnji s kolesom in se je brez premisleka odločil za kolo.

Skoraj vsi so že povedali svoje želje, le Primož še premišljuje in se ne more odločiti. Nenadoma nas preseneti z nasmehom in pove ter pokaže, da bi rad sladoled.

Mmm, mmm, slišim vzdihe ostalih otrok. Ja, sladoled, sladoled govorijo vsi hkrati. Velja, se odločimo skupaj! Čimprej si bomo privoščili sladoled. Želimo pa si, da bi Ninov kopač naložil sladoled na Tinin tovornjak in mi bi jedli in jedli.

Ampak to je že druga zgodba.

Mojca Trontelj

ANGEDDOOR

DOMISLICE, ANEKDOTE, SMEŠNICE

R. Jani sedi za mizo in premišljuje.
Kar na lepem pa si postavi vprašanje:
»Kaj letos v bistvu pričakujete od Robnika?«
Z resnim izrazom na obrazu si sam odgovori:
»V bistvu to, da vam nagaja!«

Robnik Jani 2.A

SUZANA: »TOVARIŠICA JAZ GREM PA S KUDROVO NA MORJE!«

TOVARIŠICA: »O, TO JE PA LEPO!«

SUZANA: »JA, AMPAK ANDREJA JE TAKO LEPA!«

(Andreja je njena tovarišica v tem šolskem letu)

Leskovar Suzana 2.A

Janez: »Včeraj sem bil v Celju. Grem k vojakom.«

Tovarišica: »Ja, kdo je šel s teboj v Celje?«

Janez: »Vili in teta. Jaz grem k vojakom, Vili pa ne, ker je predebel!«

(Janez bi zelo rad šel k vojakom in tako je svojo debelost odstopil bratu Viliju)

V 3.b skupini imajo računstvo. Vsi delajo, le Mitja zasanjano strmi v daljavo.

Tov. Betka: »Mitja, si že gotov?«

Mitja: »Ne še« (nejevoljno)

Tov. Betka: »Kaj pa čakaš?«

Mitja: »Na vlak!«

SUZANA

in njene domislice

TOVARIŠICA: »Popoldne bo pa Andreja sama.«

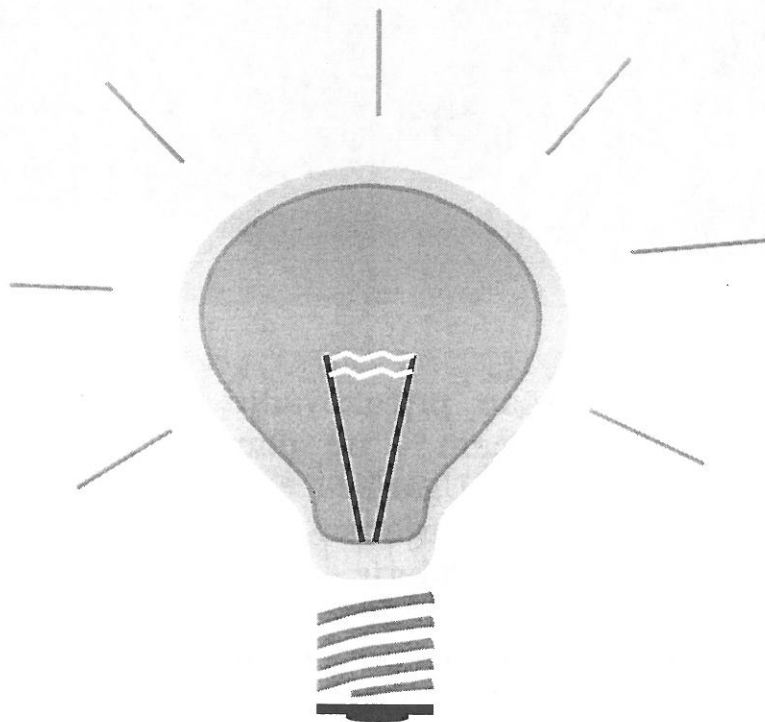
SUZANA: »Ja, kdo bo pa nas pazil?«

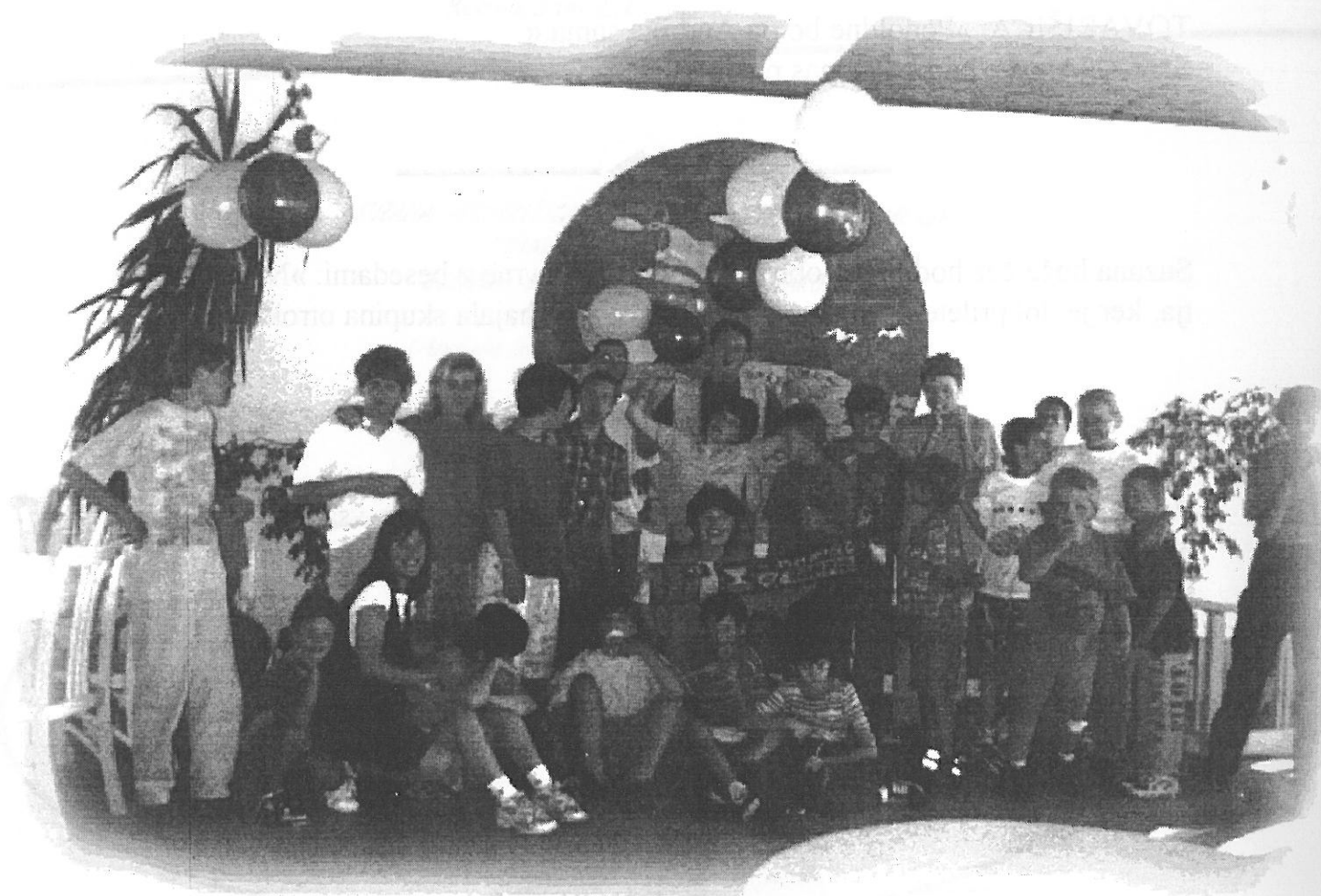
Suzana hoče čez hodnik na obisk v 1. a. Hitro se vrne z besedami: »Nisem mogla tja, ker je dol priletela gužva« (s podstrešje je prihajala skupina otrok).

Po tedenski odsotnosti se vrne tovarišica. Suzana je vesela in vsa navdušena pripoveduje tovarišici Štefki: »Štefka, Andreja je že tu. Zdaj pa nisem več razdeljena.«

MOJE MATE, ŽELJE, UGANKE, BOODBI

Težko pričakovanje
Rad imam - ne maram
Uganke
Marjanca
Morje
V bazenu
Na Celjskem gradu
Na Dobrno

T^čžko pričakovanje

V tem mesecu bom
praznovala 18. rojstni
dan, zato se mi
jeseni ne bo treba
več^v vrhiti v
solo. Hodila bom v
Sentiur na delo.
Vsak dan bom
lahko doma!

Lidija

GROSEK

3.C

RA D I MAM NE MARAM

MA MO

NEVIHTE

SONCE

REBANJA

MORJE

KAČ

GLASBO

MLEČNE JUHE

ZMAČE

UMIVANJA

PIZZO

ZOB

HRIBE

GRMOVJA

PUNCO

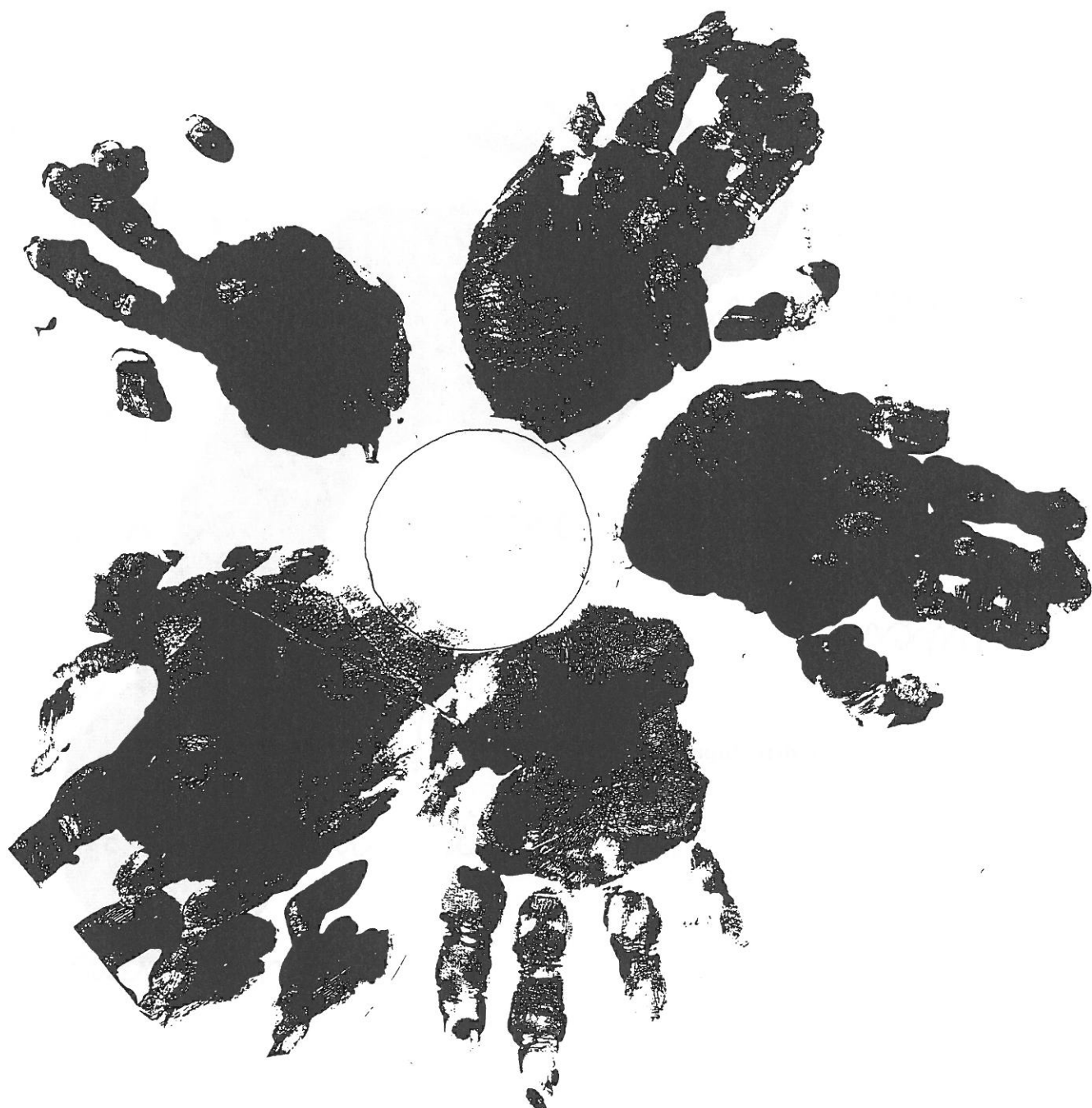
BOLEČIN

DELO V

SPANJA

DELA V NICI

MOČE NI K JANI B.C

Roža
(odtis dlani)

Odtis stopala

VEANKE

Kaj je to?

rad se igra in teka za nami.
mura vama

Kaj je to?

krempa in išče miši.

vama

Kaj je to?

Na glavi ima roge in
daje mleko.

koraj

Lili

UGAN KE

KAJ JE TO?

JAHAMO GA IN RAD GA IMAM.

NAS KONJ TEDI

KAJ JE TO?

PTIČEK JE HRANIM GA IN

BOŽAM GA.

GOLOB

KAJ JE TO?

LEZE IN PIKNE.

KAČA

ALEŠ

MORJE

ŽEL BOM NA MORJE. V
VODI BOM PLAVAL. KUPIL SI
BOM JLAĐOLED IN PIL COCA-
COLO. DOMOV BOM PUSAL
RAZGLEDNICO. IMEL SE BOM LEPO.

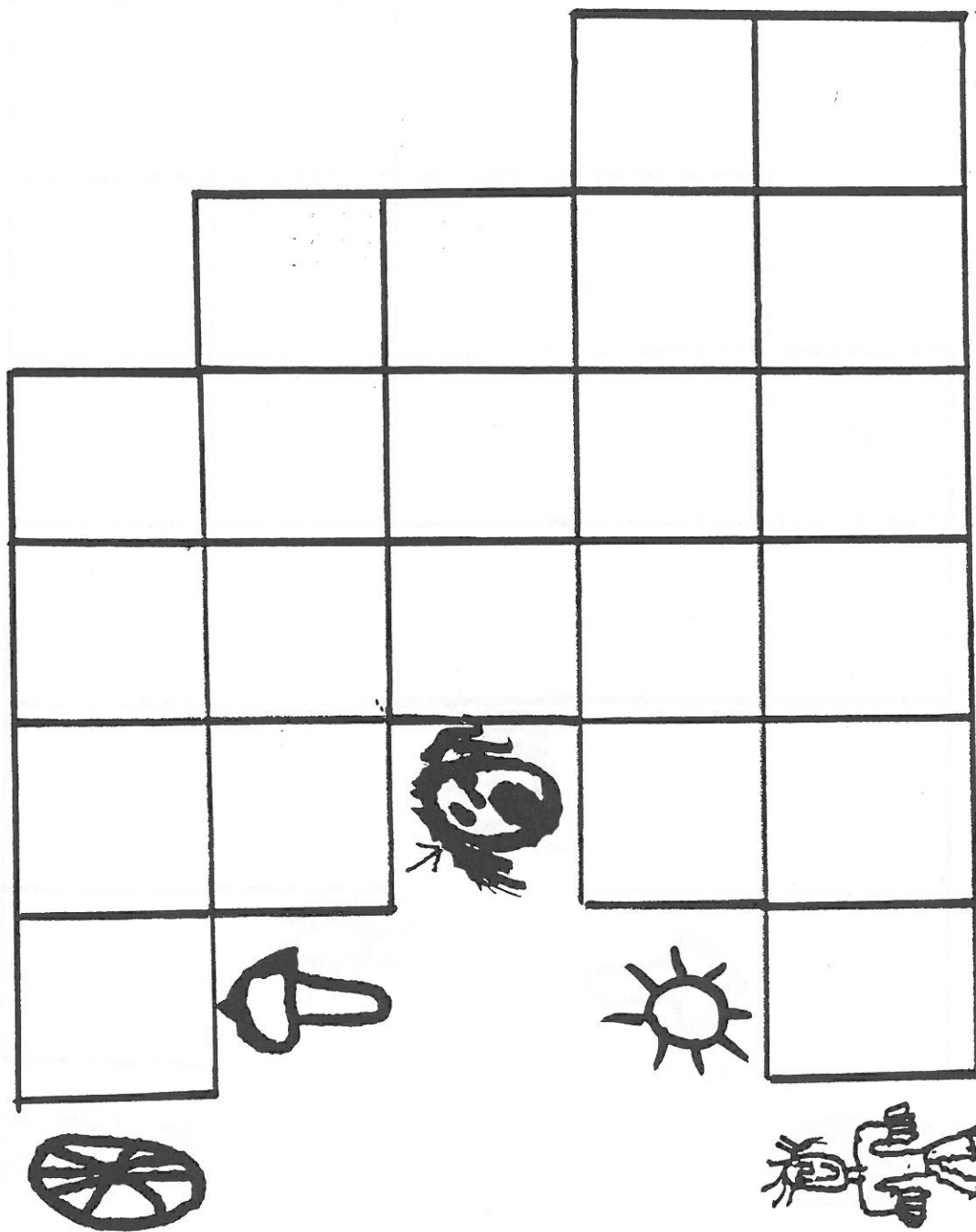
ANDREJ

MARIJANCA

Ime mi je Marijanca
in stara sem 19 let. Doma
pomiram posodo in
pomitam po hiši.
Zjutraj pospravljam
postelje, popoldan pa
nosim premog in
drva. Ko imam
čas, parim Davida
in se igram z
žigom. Sem polno
zaposlena.

Marijanca

KRÍŽANKA

til

obiri list in našel boš resitev

KRIŽANKA

Z	O	G	A
	G	O	B
		O	A
			O
			C
			U
			K

ili

V BAZENU

- RAD BI VEČKRAT ŠEL V

BAZEN

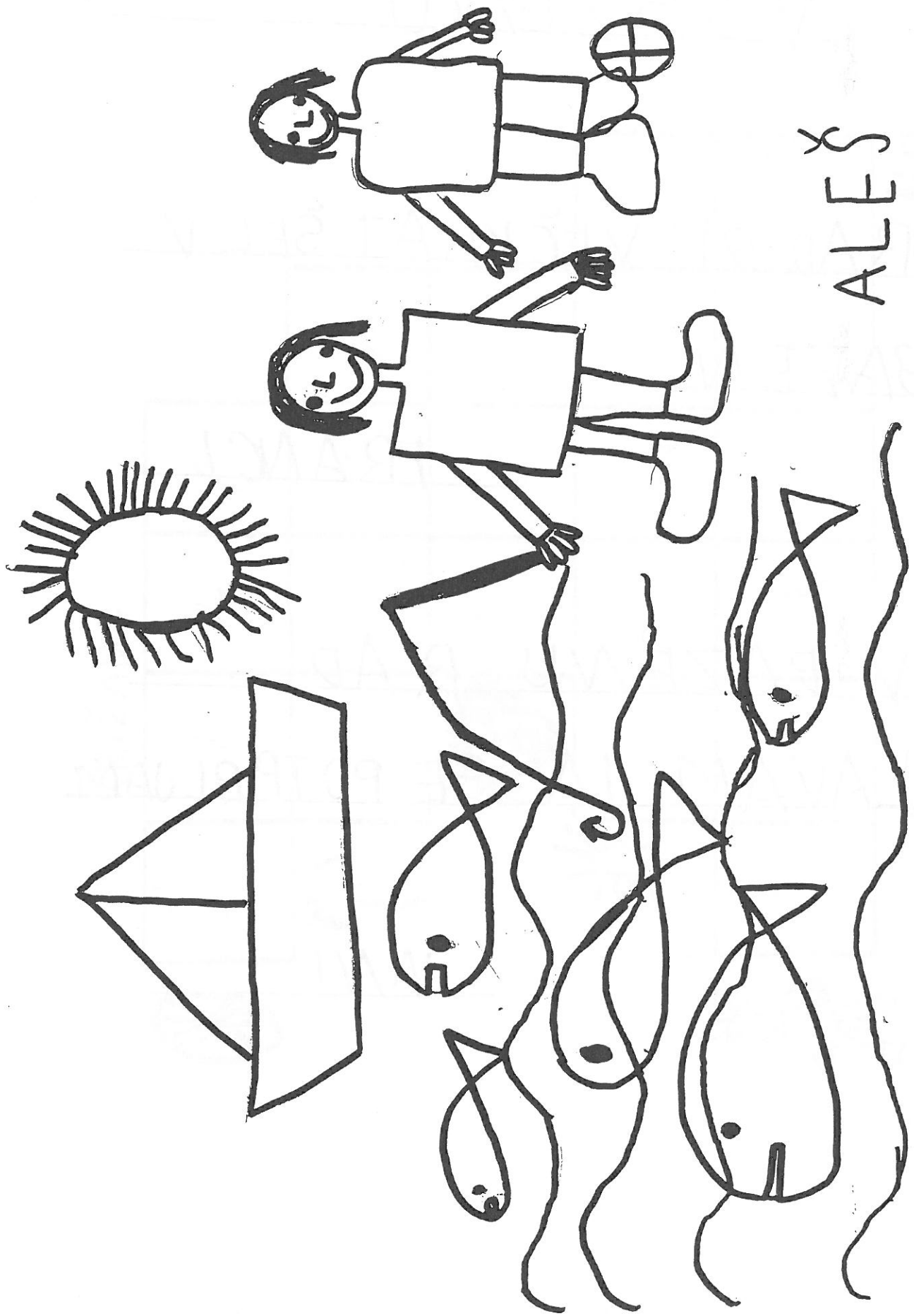
FRANCI

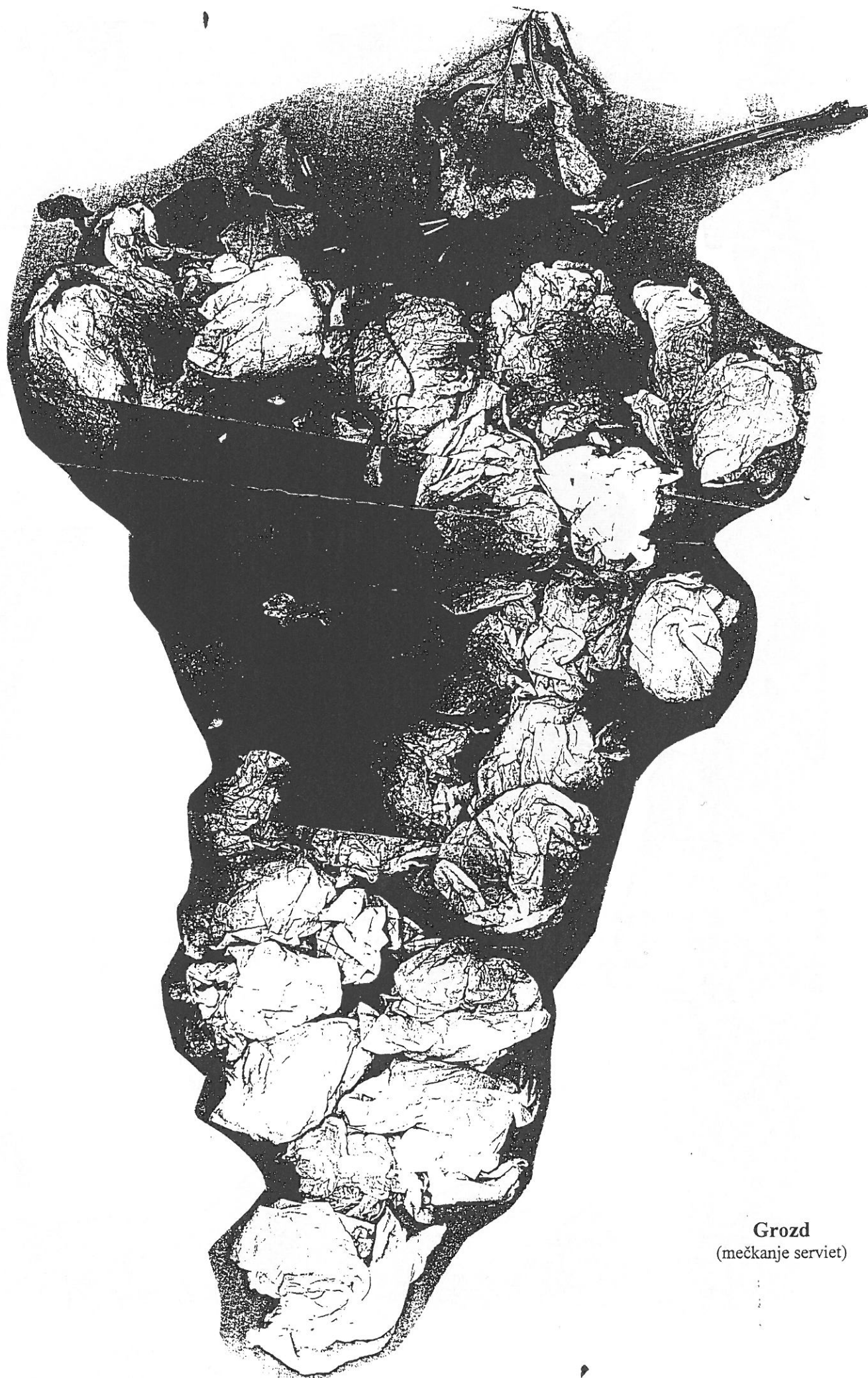
- V BAZENU RAD

PLAVAM IN SE POTAPLJAM

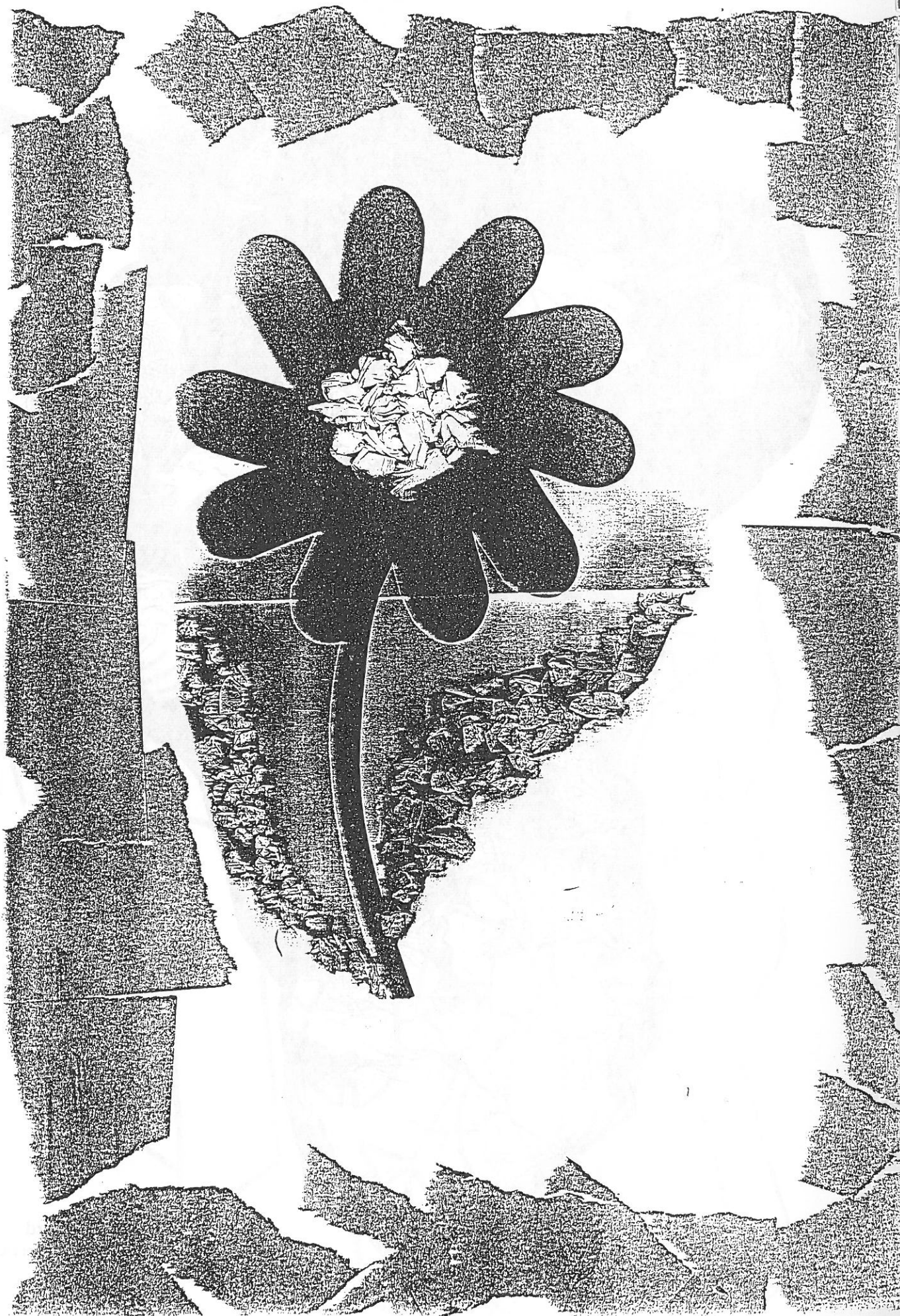
JANI

ALEX

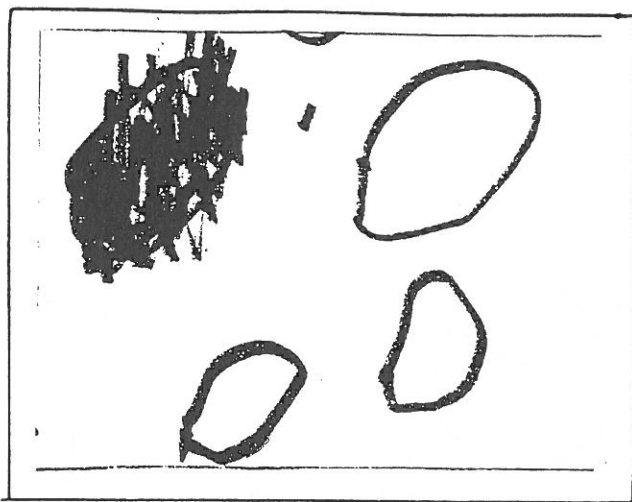

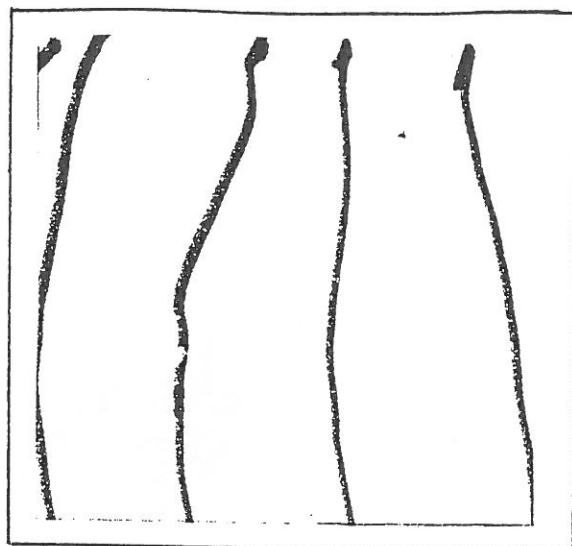
Grozd
(mečkanje serviet)

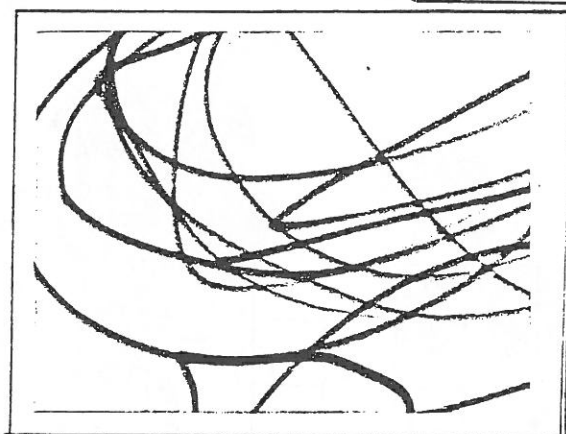
Slika
(prijemanje, mečkanje in trganje papirja)

MILOŠ, BOŠTJAN

VITA, VESNA

KLAVDIJA, DEJAN

Pozdravljeni!

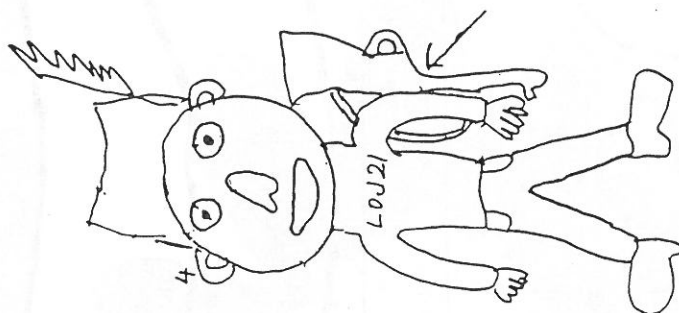
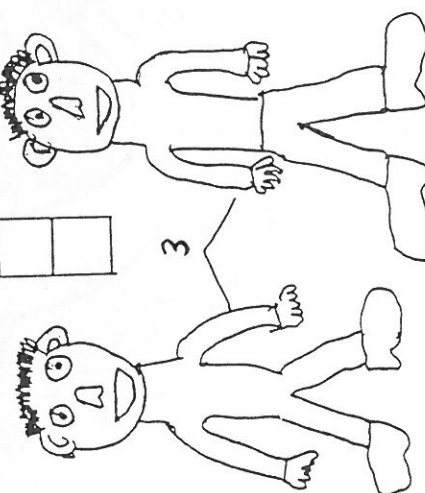
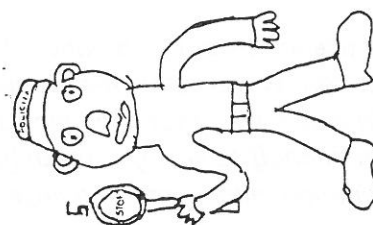
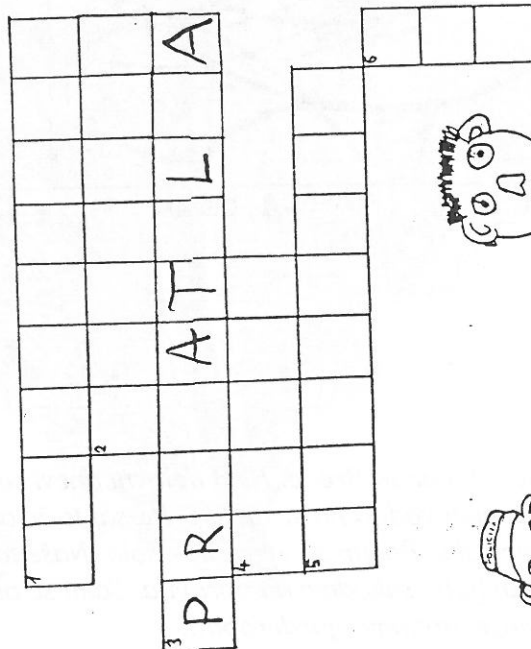
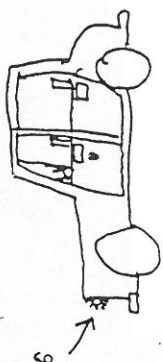
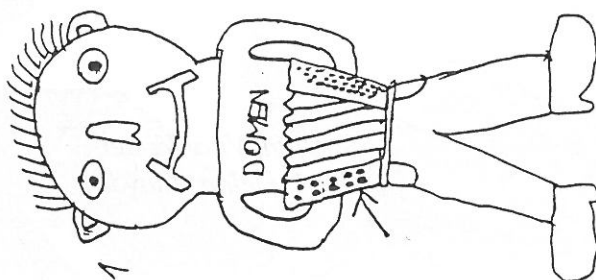
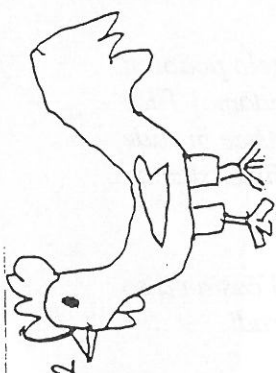
Smo učenci tovarišice Bojane, Milene in Brede. Naši delovni dnevi so si zelo podobni. Vsak dan nas po ustaljenem urniku vodijo na stranišče. Pa saj to že obvladamo! Tudi vodo potegnemo in si umijemo roke. Potem se »igramo« šolo. Naše tovarišice bi rade, da bi čimbolj samostojno opravljali vsakodnevna opravila. Sami se oblačimo, slačimo, zapenjamo gumbe, brišemo mize, urejamo garderobo...

Včasih so naše tovarišice prav tečne, včasih se jezijo, ker jim nagajamo. Včasih pa so prav naše, jih tudi objamemo in poljubimo. To nam vračajo in imamo se radi.

Ko bi le bili še skupaj!

*Boštjan, Vita, Vesna,
Miloš, Dejan, Klavdija*

KRIŽANKA

Lois:

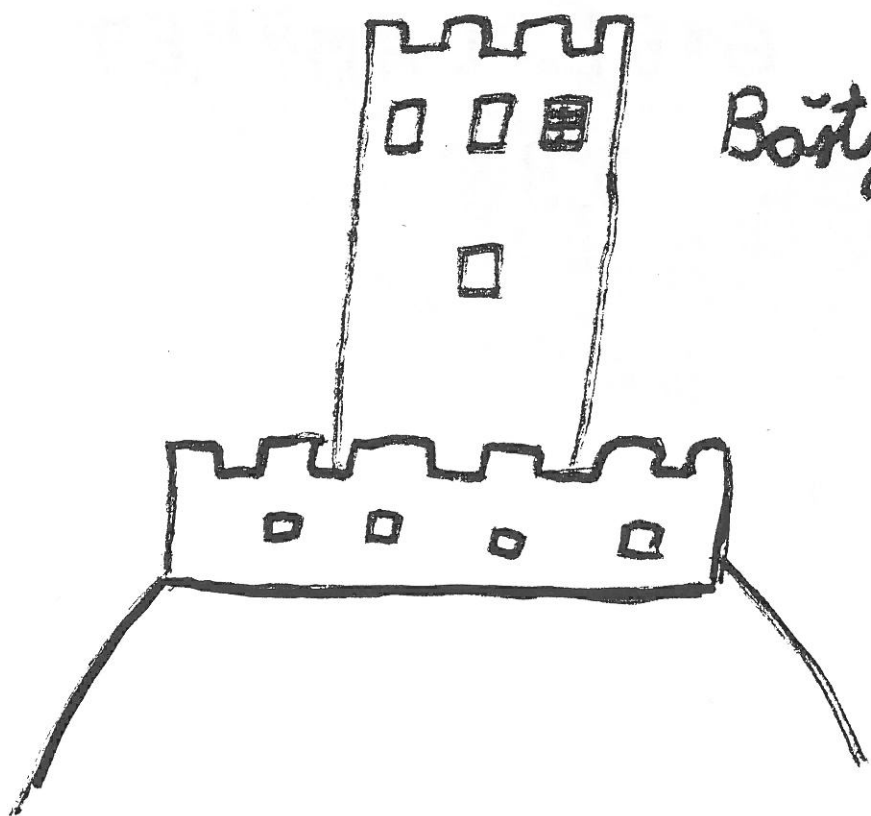
Deklica z pisano nakodranimi lasmi
(trganje papirnatih trakov)

Deklica z nakodranimi lasmi
(trganje papirnatih trakov)

NA CELJSKEM GRADU

S kombijem smo se
odpeljali na celjski grad.
Z gradu je bil lep razgled.
Videli smo mesto Celje,
reko Savinjo, potok Voglajno
in vlak.

Borjan
ŠKODIČ
3.B

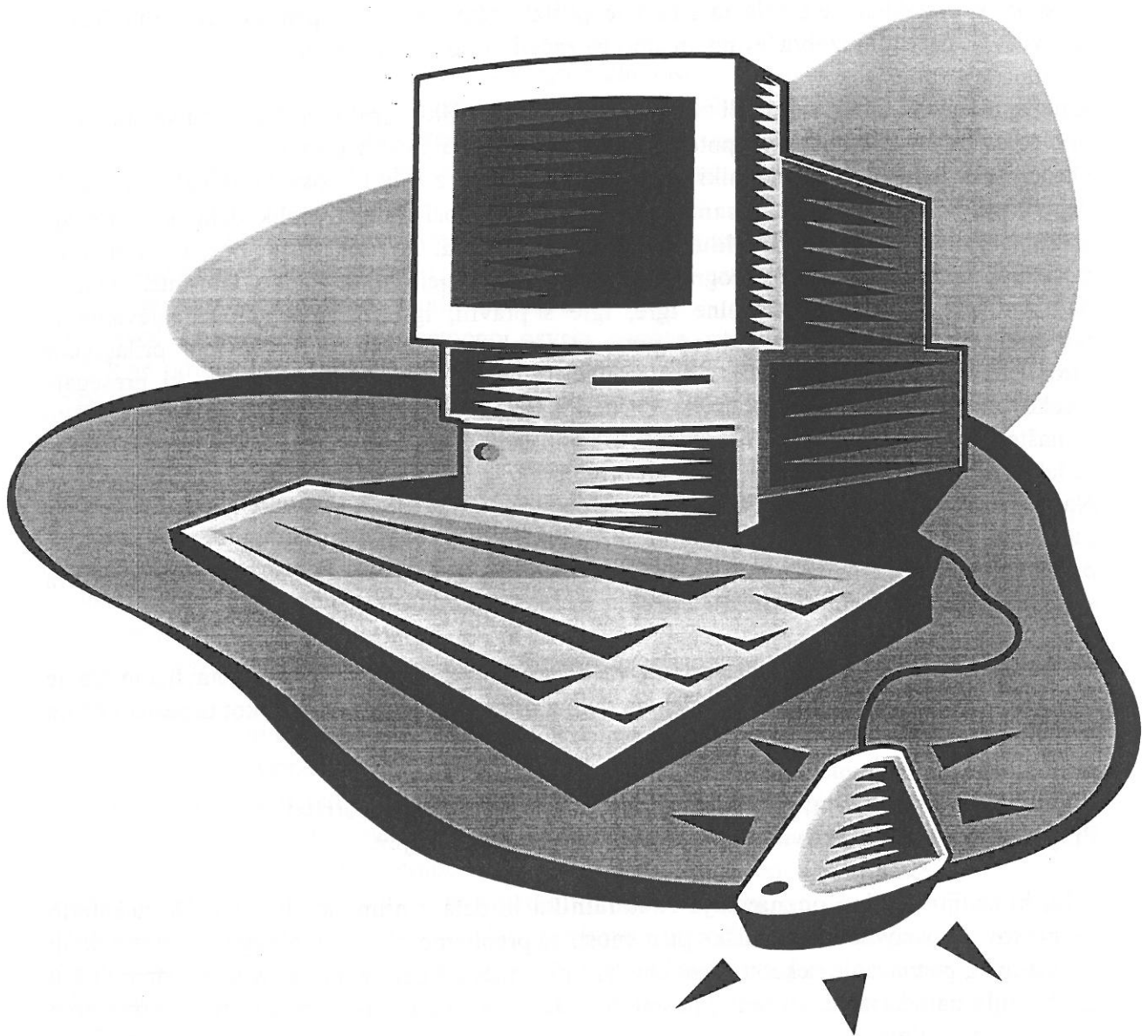
NA DOBRNO

V ZAVODU JE LEPO.
RADA PA GREM TUDI
NA DOBRNO. Z MAJO
GREVA V TRGOVINO
KUPITI SLADKARIJE.

GABI LAMPRET

3.B

BLAZNO RESNO • TEHNIKI

Naši otroci in računalnik

NAŠI OTROCI IN RAČUNALNIK

Živimo v času, v katerem računalnik zavzema pomembno mesto. Postal je orodje in pomočnik na skoraj vsakem področju človekove dejavnosti.

Pred nekaj leti smo začeli uporabljati računalnik tudi v naši ustanovi. Najprej za podporo administrativno - upravnega dela, kasneje, s poenotenjem programske opreme, tudi za podporo strokovnega dela.

Danes uporabljamo računalnik tudi pri delu z otroki.

Razširjanje uporabe računalnika pri delu nam omogoča postopno opremljanje z računalniško in programsko opremo: z lastnimi nakupi, sponzorstvi tehnološko zastarelih računalnikov od staršev naših otrok in znancev; najsodobnejšo opremo pa smo prejeli od Ministrstva za šolstvo in šport v preteklem letu. Na ta način je postal računalnik dostopen vse večjemu številu delavcev. Z načrtnim izobraževanjem smo ga začeli masovno uporabljati.

Z nekaj računalniki smo opremili tudi našo t.i. **računalniško igralnico**, kjer je za večino otrok prvi stik z računalnikom in kjer potekajo računalniške aktivnosti z otroki.

Otroci se seznanjajo z računalniki in privajajo na delo z njimi v okviru aktualno vzgojnih dejavnosti, **v skupinah in posamezno**. Pri tem se poslužujemo oblik dela, ki ustrezajo predšolski ravni z izrazito **individualiziranim pristopom**. Od programske opreme so nam na razpolago različni didaktični programi in igre, ki vsebujejo sestavljanke, labirinte, spomin, namizne igre, športne tekmovalne igre, igre s pravili, igre začetnega opismenjevanja in računanja in druge. Programi so preprosti, naloge nazorne in konkretne, prilagojene otrokovemu mišljenju in otroku blizu (znane iz njegovega okolja). Naloge, ki presegajo otrokove zmogljivosti, niso privlačne. Otroci pa kmalu hočejo delati sami v programu. Zato se našti programi uporabljajo predvsem v lažjih delih. Če je prisotna pomoč odrasle osebe, se lahko uporabljajo tudi zahtevnejši deli programov.

Na osnovi poznavanja zmogljivosti naših otrok smo s pomočjo računalniških znanj poskušali tudi sami v hiši sestaviti enostavne igre, razumljive večjemu številu otrok. Otrok s pritiskanjem samo ene tipke doseže zahtevan rezultat, za katerega je nagrajen s povečanjem slike (npr. Robota, ki je pripeljal do cilja.)

Na podlagi dosedanjih izkušenj uporabe računalnikov pri naših otrocih ugotavljamo, da je računalnik lahko **koristen pripomoček** za delo z njimi. Pokazal se je tudi kot uspešna **oblika pristopa** do otroka.

Računalniki predstavljajo otrokom dodatno spodbudo in popestritev.

Preko računalniških aktivnosti pa uresničujemo vrsto ciljev.

Cilji, ki sodijo v sklop **poznavanja računalnika** in dela z njim, so skromni. Do nekaterih elementov t.i. osnovne računalniške pismenosti se prebijamo počasi in obsega vklop in izklop računalnika, poznavanje nekaterih znakov na tipkovnici ter delo z miško. Ker je sistem nežen in občutljiv na udarjanje, vlečenje, poskušamo že v samem začetku vzbuditi njihov primeren odnos do računalnika.

Vsako delo otroka z računalnikom je pod nadzorom odrasle osebe. Večini otrok je potrebna pomoč za zagon in izhod iz programa ter vodenje za pravilno delo v njem.

Pridobivanje znanj o računalniku in na računalniku je povezano s preizkušanjem in igro ter zahteva veliko ponavljanja. Pomembno vlogo imajo pri tem igre mehaničnega urjenja, ki vzbujajo pri otrocih posebno motivacijo.

S ponavljanjem in vajo uresničujemo drugi velik sklop ciljev, to je **razvijanje in izpopolnjevanje različnih psihomotoričnih funkcij** otroka, kot: natančno opazovanje in spremljanje aktivnosti, pridobivanje hitrosti in spretnosti, izboljšanje koordinacije oko - roka, izboljšanje refleksov, krepitev prostorskih odnosov, povečevanje pozornosti in koncentracije.

Poleg razvijanja teh sposobnosti in spretnosti, otroci s pomočjo računalnika tudi **utrjujejo gradivo**, ki ga spoznavajo v okviru rednega programa usposabljanja: utrjevanje oblik, barv, velikosti, odnosov,... Iz množice likov različnih oblik, barv in velikosti sestavljajo svoje oblike, z risanjem in risbo pa izražajo svojo notranjost. Risba je narejena z drugačnim orodjem, ki nadomesti svinčnik in barvice in je zato bolj zanimiva.

Otroci si radi izbirajo programe, ki ustrezajo različnostim njihovih značajev. Nekateri radi izberejo le take za mehanično urjenje, kjer se naloge nenehno ponavljajo. Druge otroke bolj privlači pisanost barv, zvočna opremljenost, tekmovalne igre, avanturistične igre po sistemu Hugo. Vsak uspeh ali pravilno rešitev spremlja vesel nasmeh, zadovoljstvo in potrditev.

Pri posameznih otrocih je računalnik tudi **pripomoček za utrjevanje osnov opismenjevanja**. Posamezni znaki, zlogi in besede lahko natipkajo, hitro zbrisejo, premikajo po listu, povečajo, zmanjšajo in tudi lepo izpišejo.

Za pomoč skupini otrok, ki postopno osvaja osnove pisanja in branja, smo pripravili atraktivne igrice, ki vključujejo tudi težavnostne stopnje: sestavljanja besed z izbiranjem in sestavljanjem zlogov, pisanje besede ob sliki (na nižji zahtevnostni stopnji preslika besedo, na višji pa jo sam napiše). Pravilni odgovor nagradi otroka vizualno in zvočno.

Računalnik tudi **omogoča komunikacijo na vizualni ravni**, kar je posebno uporabno pri otrocih z dodatnimi motnjami sluha in govora.

Otrok, ki je z leti vzpostavil posebne načine komunikacije z različnimi osebami, s poskusi opismenjevanja s pomočjo računalnika uspešno pridobiva osnove za lažjo komunikacijo v novem in širšem okolju. Računalnik mu je ob tem odlična motivacija. Vsako delo na njem se mu zdi privlačno in nanj se ne jezi. V njem vidi prijatelja v igri in pomoč pri učenju.

Pomemben nadaljnji cilj računalniške aktivnosti otroka je njegova **lastna aktivnost**.

Ena od značilnih lastnosti naših otrok je težnja k pasivnosti, v katero bi se brez stalnih spodbud okolja vedno bolj pogrezali. Ta pasivnost je še zlasti izrazita pri učenju novega (bodisi, da gre za osvojitve novega pojma ali veščine). Otrokovo pasivnost nehote podpira prezgodnja aktivnost oziroma pomoč odraslega (da pove ali naredi namesto njega).

Pri delu na računalniku pa gre za odnos med otrokom in strojem, pri čemer je nujna otrokova lastna aktivnost. Otroci so aktivni miselno, jezikovno in socialno. Poslušajo, govorijo ali se oglašajo in delajo. Po končanem delu ali igri so tudi utrujeni, a vedno zadovoljni. Sodelovanje med otrokom in strojem krepijo vizualne stimulacije, zvočna spremljava, kar ustvarja privid stvarnosti.

Uporaba računalnika spodbuja tudi socialno interakcijo, vpliva na sklepanje prijateljskih vezi in na skupno igro. Otroci ob delu na računalniku aktivno izražajo zadovoljstvo in veselje drugim otrokom in odraslim.

Uporaba računalnika je pomembna tudi v **procesu spreminjanja otrokovega neprimerne vedenja**. Je učinkovito motivacijsko sredstvo za utrjevanje pozitivnega vedenja. Slabše prilagojeni otroci potrebujejo po navadi poseben prijem, da so pripravljeni sprejeti karkoli, kar diši po uradnem učenju. Igre na računalniku pa prijazno sprejmejo.

Že samo delo v določenem programu spodbuja otroka k želenim oblikam vedenja, med njimi je pomembna vztrajnost. Otrok, ki sicer odklanja vse oblike dela za mizo, lahko ob računalniku vztraja neverjetno dolgo. Delo na računalniku je pozitivno nagrajeno, zato ga spodbuja k nadaljnjemu delu. Uspeh spreminja tudi njegovo podobo v očeh drugih otrok, sam je lahko nase ponosen in tako lažje gradi pozitivno samopodobo.

Iz izkušenj, ki smo si jih pridobili v relativno kratkem času veje optimizem glede uporabe računalnika tudi pri naših otrocih. V prihodnje načrtujemo nakup novih programov. Za širšo uporabo je potrebno prilagoditi tudi opremo in pripomočke, da bi bila uporaba lažja.

Računalnik in delo na njem vzbuja pri otrocih posebno motivacijo in jim hkrati daje možnost, da skozi igro in zabavo razvijajo svoje sposobnosti, pridobivajo nova znanja in izkušnje ter bogatijo svoje življenje.

Jožica Grubelnik

